

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟΝ 1909

ΜΑΧΗΤΗΣ

150ΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΣ ΝΕΟΛΑΪΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Φύλλον 9ον

Τιμή φύλλου δραχ. 1000

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Χανιά 15 Μαΐου 1949

ΤΑ ΣΤ' ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΑ

Τὴν 22αν τρέχοντος, τὰ ἄλκιμα Ἑλληνικὰ Νιάτα, κατέρχονται εἰς τὸν στίβον τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης εἰς τὴν πόλιν μας Τιμῶνια τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου Ἐθνάρχου Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πρωταθλητὴς τῆς Ἑλληνικῆς ιδέας καὶ τοῦ Νεοελληνικοῦ μεγαλείου, ὃν ἀγωνισθοῦν εἰς τὸν στίβον ὁ ὁποῖος τρεῖς χιλιάδες χρόνια τώρα ἔχει καταστρεῖ τὸ πεδῖον ὅπου διατρανῶνεται τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ ιδεώδους, τῆς ἁρμονίας τοῦ ὠραίου καὶ τοῦ ὑγειοῦς. Γεμάτα ὑπερηφάνειαν καὶ αὐτοπεποίθησιν, τὰ Ἑλληνικὰ νιάτα, θὰ προσέλθουν καὶ μεθαύριον εἰς τὸν Ἱερὸν Χώρον, φορεῖς τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀκατάλυτης συνεχείας τῆς φυλῆς, διὰ νὰ δώσουν καὶ πάλιν ἀπὸδ. ἱεῖς τοῦ αἰωνίου ἀγωνιστικοῦ πνεύματος τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος. Τοῦ πνεύματος ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἔδωκε καὶ δίδει τὴν μάχην διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Τὸ ὁποῖον ὑποτάσσοντος τὸ ὀλιστικὸν στοιχείον, δημιουργεῖ πάνω σ' αὐτὸ πολιτισμὸν νὰς συνθήκας ζωῆς. Τὸ ὁποῖον ἀναζητῶν-

τας τὴν κατάκτησιν τῶν ἰδανικῶν, δίδει τὴν μάχην ἐκείνην, ἥ ὁποία θεμελιώνει πολιτισμοὺς καὶ ἀνεγείρει ἀθάνατα τρόπαια.

Τὸ πνεῦμα αὐτὸ εἶναι τὸ ἴδιον ποὺ ἐδημιούργησε Θεμισκύδους καὶ Παρθενῶνες. Εἶναι τὸ ἴδιο ποὺ δημιούργησε τὸ 21, τὸ Μεσολόγγι καὶ τὸ Ἀρκαδί. Εἶναι τὸ ἴδιο ποὺ ἔδωκε τὸ 1909, τὸ 12 καὶ τὸ 1940. Εἶναι τὸ ἴδιο ποὺ ἔδωκε τὴν μάχην τῆς Κρήτης καὶ δίδει καὶ σήμερον καὶ κερδίζει τὴν νέαν μάχην τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ.

Τὸ αἰώνιον καὶ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον διατηρεῖται ἄσβυστον εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀφοῦ ἀποτελεῖ τὴν πλέον θαυμαστὴν ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεως τῆς ἀνθρωπότητος νὰ δημιουργήσῃ πολιτισμένην καὶ ἐλευθέραν ζωὴν.

Τοὺς λαμπροὺς αὐτοὺς ἴεους ἀθλητὰς ἢ Φιλελευθέρους Νεολαῖα ὑποδέχεται μὲ τὸν πιὸ εὐλικρινῆ ἐνθουσιασμόν καὶ εὐχεται εἰς αὐτοὺς κάθε ἐπιτυχίαν εἰς τὸν εὐγενῆ στίβον.

Τὸ φύλλον τοῦτο ἀφιερώνεται
σὴ μνήμην τῶν πεσόντων κα-
τὰ τὴν Μάχην τῆς Κρήτης.

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
“Όργανον αγώνος τῆς Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεία Ἐλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κανατσάκης
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία Δραχμ. 20.000

Ἐξάμηνος » 10.000

Ἡ Φιλελ. Νεολαία εἶναι
ὁ θερμουργός φορεὺς
τῶν φιλελευθέρων ἰδεω-
δῶν καὶ ὁ πυρὴν τῆς ἑ-
θνικῆς μας ἀναγενήσεως

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟ - ΑΡΒΑΝΙΤΕΣ

Ἡ νέα μάχη τοῦ Γράμμου
καὶ τῶν Μακεδονικῶν ὄχυρῶν,
παρέχουν ζωηροτάτην τὴν εἰκό-
να τῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος Βουλ-
γαρο-ἀρβανίτικης ἀπειλῆς. Ἀγ-
κιστρωμένοι ἐπὶ ὄρεινῶν συνο-
ριακῶν ὄγκων οἱ προφυλακῆς
τῶν ἐπιδρομῶν αὐτῶν—οἱ συμ-
μοριτῆς—ἀνεφοδιαζόμενοι καὶ ἐ-
ξοπλιζόμενοι πλήρως ὑπ’ αὐτῶν
καὶ πιστὰ ὄργανα ἐκτελέσεως
τῶν ἐντολῶν των, ἀποτελοῦσαν
τὰ ἰσχυρότερα ἐρείσματα τοῦ
συμμοριτικου κινήματος. Τὰ τμή-
ματα ἄλλωστε αὐτὰ ἀποτελοῦν-
το καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ
σλαβομακεδόνες καὶ φανατικούς
νομουνιστές, οἱ ὅποιοι πάντοτε
ἦσαν πρόθυμοι καὶ ἀποφασισμέ-
νοι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο
τμήμα.

Μὲ τὴν πλήρη σχεδὸν κατα-
στροφὴν ἢ ἐκτόπισιν τῶν τμη-
μάτων αὐτῶν ἐκ τῶν ὄχυρομέ-
νων θέσεών των, ἀπεκόπησαν
κατὰ τὸ πλεῖστον αἱ ἀρτηρίαι αἱ
ὁποῖαι διοχέτευον συνεχῶς ἐμψυ-
χον καὶ ἄψυχον ὕλικὸν διὰ τὴν
ἐνίσχυσιν τοῦ συμμοριτισμοῦ τοῦ
δρῶντος ἐντὸς τῆς χώρας μας.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐπιτυχία τῶν
ἐθνικῶν μας δυνάμεων θὰ ἔχη
ἀσφαλῶς ὁδηγήσῃ σὲ ἀδιέξοδο
τὸ συμμοριτισμὸ καὶ τοὺς ἀφέ-

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Γεράνι—Μόδι μετὰ τῆς περιοχῆς

Ἀπόστολος Ἀναγνωστάκης

Νεροκούρου μετὰ τῆς περιοχῆς

Ἰωάννης Γ. Διοδάκης

Καμισιανὰ μετὰ τῆς περιοχῆς

Ἐμμανουὴλ Κατσικουλάκης

Ἐπισκοπὴ Κισσ. μετὰ τῆς περιοχῆς

Ἰωάννης Ἀλατσεράκης

Καστέλλι Κισσ. μετὰ τῆς περιοχῆς

Ἐμμανουὴλ Βαρούχας

Περιοχὴ Βάμου—Παῖδοχωρίου

Περμονίων—Μπαμπαλῆ—Κάϊνας

Ἀναστάσιος Χαβρὲς

Κουφός,—Ἀλτικιανὸς—Βατόλακκος

Ἐμμανουὴλ Μάρακας

Παλαιοχώρας—Σκλαβοπούλας

Πέτρος Πετράκης

Λουτράκι Κυδωνίας

Ἐμμανουὴλ Βιρουράκης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.
κ. Συνδρομηταὶ καὶ οἱ ὑ-
πεύθυνοι τῶν τομέων,
ὅπως μᾶς ἀποστείλωσι
τὸ ταχύτερον τὰς συν-
δρομὰς των, ἢ τὰς εἰσ-
πράξεις καθόσον μόνον
ἐξ αὐτῶν ἀντιμετωπίζον-
ται αἱ δαπάναι τοῦ περι-
οδικοῦ.

Ἡ Κρητικὴ λεβεντιά καὶ
τὸ ἀκμαῖον Κρητικόν
φρόνημα ἀποτελεῖ πολύ-
τιμον κεφάλαιον τοῦ ἑ-
θνους καὶ ἐγγύησιν διὰ
τὸ μέλλον του.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΑ ΜΑΛΩΝΟΥΜΕ

Οἱ δυὸ Μεγάλοι Σύμμαχοι γιὰ χάριν μας μαλώνουν
καὶ ἀγάπες καὶ γαλαντομιᾶς καινούργιες ἐκδηλοῦν
τοὺς ἐπίασε φιλότιμο. Ἐχουν καὶ οἱ δυὸ πεισμώνσει
[ποῖδς νὰ μᾶς πρωτοδώσῃ!

Ἀγαπητέ μου Πρόεδρε στὸν Τρούμαν λέει ὁ Μπέβιν
εἰς τὴν Ἑλλάδα τρεῖς χρονιὲς ἐγὼ δὲν ἐπενέβην.

Σὲ κάθε της βοήθεια παντοῦ Ἀμερικάνοι.

Σὲ ὅλο σεῖς τὸ ἔχετε ἀλήθεια παρακάνει

γι’ αὐτὸ καὶ ἐμεῖς θὰ ἔπρεπε νὰ δώσουμε ἓνα μέρος

γιὰ νὰ μὴν μείνῃ κατσαπλιάς εἰς τὰ βουνα τὸ θέρος

Εὐχαριστῶ ἀπήνησε ὁ Τρούμαν τὸ γνωρίζω

πὼς ἀγαπᾶς τοὺς Ἕλληνες ἄλλα ἐγὼ νομίζω

πὼς πρέπει ἐμεῖς νὰ δώσουμε πολλὰ κανόνια καὶ ἄρματα

γιὰ νὰ μπορέσει ἡ Ἑλλὰς νὰ διώξῃ τὰ καθ’ ἄρματα

Κύριοι μὴν μαλώνεται, εἰστε μεγάλοι Φίλοι

καὶ ἡ πατρίδα μας σὲ σᾶς πάρα πολλὰ ὀφείλει.

Μᾶς συγκινοῦν οἱ προσφορὰς καὶ τὰ μεγάλα λόγια,

ἀλλά.... βοηθῆστε γρήγορα νὰ διώξουμε τὸν μπόγια

τὸν σλαῦο καὶ τὸν κατσαπλιά. Μὴν καρτερεῖτε ἄλλο

πρέπει νὰ κλείσῃ ἡ πληγὴ, τὸ δρᾶμα τὸ μεγάλο,

εἶναι τὸ δάκρυ ἀστεῖρευτο καὶ ἀβάστακτοι οἱ πόνοι

χάνουμε αἷμα... καὶ γιὰ σᾶς.... μὰ πολεμοῦμε μόνοι.

Θεσσαλονίκη 22)4)49

N. X.

ντες του, πὺν πολὺ σύντομα θὰ δοῦν.
ἐκδηλωθῇ.

Κεῖμα ἀλήθεια πὺν τὸ μεγά-
λο ἐκπολιτιστικὸ καὶ ἀπελευθε-
ρωτικὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε
ὁ συμμοριτισμὸς μὲ τοὺς Ἀρβα-
νίτες καὶ τοὺς Βουλγάρους ἀνε-
κόπη τόσο γρήγορα καὶ τόσο ἄ-

Κάτι τέτοια ὅμως, ἄς μάθουν
οἱ κύριοι αὐτοὶ ἀπελευθερωτῆς,
δὲν τὰ σηκώνει ὁ Ἑλληνικὸς λα-
ὸς καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη του
φορὰ πὺν δίδει τὸ μάθημα πὺν
ἀξίζει εἰς τοὺς θρασυδείλους
ἐγκληματίες.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΜΙΑΣ ΕΠΟΠΟΙΪΑΣ

"ΑΠΟ ΦΛΟΓΕΣ Η ΚΡΗΤΗ ΖΩΣΜΕΝΗ,"

ΑΝΤ. Γ. ΚΑΚΑΤΣΑΚΗ Γεν. Γραμματέως Φ. Ν. Χ.

Όχιώ χρόνια πριν, στέκονταν ή Κρήτη τό τελευταίο Έλληνικό χαράκωμα, πού έκκλινε τόν δρόμο στόν πάνοπλο συρφετό της νέας τάξης πραγμάτων, πού χυμούσε άκάθεκτος νά επιβάλλη τήν κυριαρχία του μέ τή φωτιά και τό σίδερο στήν ανθρωπότητα όλόκληρη.

Έξη μηνών αντίσταση, τίμια και ήρωική πού έφτασε νά περάση τόν θρύλλο, πάνω στίς άρβανίτικες σήμερες, μά πάντα

Έλληνικές βουνοκορφές στίς βορεινές Μακεδονικές όχυρώσεις και στά κράσπεδα του θρόνου μιās πανάρχαιας θρησκείας, έσβυσε συντριμμένα, μά άνίκητη στό πνεύμα της έλευθερίας. Η ανθρωπότητα τότε παράδερνε. "Όσοι από τούς λαούς της Εύρώπης είχαν τό θάρρος νά σηκώσουν περήφανα τό κεφάλι τους και νά τραβήξουν τόν δρόμο πού τούς καθόριζε ή ιστορική άποστολή τους, γονάτισαν μπρός στίς πανίσχυρες στρατιές του χάλυβα και του σιδήρου των Ναζί. Οί άλλοι λαοί οί δουλοπρεπείς, οί άρνητές και προδότες της πανανθρώπινης ιδέας του πολιτισμού και της ανεξαρτησίας και έλευθερίας των έθνών, άνοιξαν τίς σαπιμένες πόρτες και φάρδυναν τούς δρόμους της πουλημένης πατρίδας των για νά πε

ράσουν τ' άφεντικά των, οί όρδές των κατακτητών. Υπήρχαν και οί τρίτοι, εκείνοι πού άσυγκίνητοι πρόσμεναν νά συντελεστή κανένα αναπάντεχο θαύμα στήν αίματοβαμμένη πορεία του μαύρου φασισμού για ν' άνδραθούν κι' αυτοί μέ τό πέραςμα του χρόνου και νά πάρουν κατόπιν θέσι ένάντια στήν πιο πρωτόφαντη κοσμοϊστορική άπειλή.

Τέτοια στίς γενικές της γραμμές ήταν ή πολεμική κατάστα-

ση, διαν ό αγέρας του μεγάλου και δοξασμένου νησιού μας δονίστηκε από τούς κινητήρες των άεροπορικών βομβαρδιστικών, μαχητικών και μεταγωγικών άρμάδων των Χιτλερικών πού έρχόταν για νά πατήσουν και τό τελευταίο, τό σπουδαιότερο, τό στρατηγικότερο γι' αυτό τούς όχύρωμα.

Η Ηπειρωτική Ελλάδα είχε χαθή και τό νησιά τό ένα μετά τό άλλο έπесαν στά χέρια των

και έκαψε τήν Αθήνα βρέθηκαν τά ξύλινα τείχη (τά καράβια) πάνω στά όποια συνιρίφτηκαν οί βτρβαροι, έτσι και πριν όχιώ χρόνια στίς 21 του Μάη, ή Κρήτη σ' άβηκε ή Ελλάδα, ή ψυχή και τό φρόνημα όλου του Έλληνισμού, λές και πάνω στήν ιερή γή της συμπυκνώθηκε όλη ή Έλληνική άρετή, για νά δώση τήν πιο τρομερή μάχη της ανθρωπότητας κερδίζοντας μαζί τήν περιφανέστερη τήν ένδοξότερη Νίκη.

Δέν γνωίστηκε ή Κρήτη για τόν ίσχυρό έχθρό πού θ' αντιμετώπιζε, ούτε για τίς σύγχρονες τελειοποιήσεις της πολεμικής μηχανής του, ούτε και τούς ξεδιαλεγμένους άστακούς της προνομιάς ράτσας πού σύνθεταν τό φονατισμένα ζουγκλός δη ιάγματα των άλεξιπτωτιστών σκι άχτηκε, ούτε κι' άκόμη λιποφύχησε για τήν άπουσία των λεβεντόκορμων παληκορών της πού στίς δύσκολες αυτές ώρες της ζωής και της ιστορίας της, όσφαλώς θά στέκονταν ή σωτηρία της. Ένα μόνο πράγμα γνώριζε ή Κρήτη, πώς από παλιά είχε σταθή κοιτίδα της Έλευθερίας και είχε βαφεί μύριες φορές τό χώμα της από τό αίμα των μαρτύρων της ύψηλης και ιερής αυτής ιδέας και πώς είχε μαζί

τό δίκαιο του άγώνα της. Για τούτο τήν Μεγάλη στιγμή της Μεγάλης μέρας άρπαξε τά μάνιχερ και τούς σκουριασμένους γκράδες, τίς σκαλίδες, τίς κατσούνες και τίς πέτρες άκόμη και χύριξε συντροφιαστά μέ λίγα συμμαχικά τμήματα νά έξολοθρέψη τον τύρρανο.

Σταυραητοί της Μαδάρας άτρόμητοι οί Κρητικοί, έδιναν τό ζωντανώτερο της αυτοθυσίας παράδειγμα στο βωμό της Πα-

τό δίκαιο του άγώνα της. Για τούτο τήν Μεγάλη στιγμή της Μεγάλης μέρας άρπαξε τά μάνιχερ και τούς σκουριασμένους γκράδες, τίς σκαλίδες, τίς κατσούνες και τίς πέτρες άκόμη και χύριξε συντροφιαστά μέ λίγα συμμαχικά τμήματα νά έξολοθρέψη τον τύρρανο.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΝΟΜΑΡΧΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐμπνευσμένην ἐγκύκλιον τοῦ Γεν. Διοικητοῦ τῆς Κρήτης κ. Πολυχρονίδη ἐπὶ τῇ ὁγδόῃ ἐπετείῳ τῆς Μάχης τῆς Κρήτης.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Νομάρχας

Ἡ ὁγδόη ἐπέτειος τῆς Μάχης τῆς Κρήτης εὐρίσκει καὶ πάλιν τὸ Ἔθνος ἐν πολεμικῷ Συναγερμῷ.

Σωρεία οἰκογενειῶν πενθοῦν ἀκόμη τοὺς νεκροὺς των. Καὶ τὰ ἐρείπια τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων μας, ποὺ δὲν ἀνοικοδομήθησαν ἀκόμη, μαρτυροῦν τὴν ἔκτασιν τῶν καταστροφῶν πλὴν ἐπέφεραν τὰ βαρβαρικά κύματα τῆς Ἰταλικῆς καὶ τῆς γερμανικῆς ἐπιδρομῆς. Καὶ ὅμως ἦσαν μοῖρα τοῦ Ἔθνους νὰ δεχθῇ καὶ τρίτον ἐν συνεχείᾳ κύμα, τὸ καμουφλαρισμένον κύμα τῆς

τρίδας των. Ἀκατάβλητοι ὅλοι τους, ἀπὸ τὸν μικρότερον μέχρι τὸν μεγαλειότερον, ἀπὸ τὸν ἄνδρα μέχρι τὴν γυναῖκα κράτησαν ἔντεκα ὁλόκληρα μερόνυχτα σάν πραγματικοὶ Κρητικοί, τὸ φρούριο αὐτὸ ποὺ τὸ φρουροῦσε τῆς φυλῆς καὶ μόνο τὸ δαιμόνιο.

Ἡ Μάχη τῆς Κρήτης δὲν ἦταν μονάχα γιὰ τοὺς φίλους ἑνα θαῦμα, ποὺ τοὺς ἔκανε ν' ἀνοίξουν διὰ πλάτα τὰ μάτια τους καὶ νὰ ἀντλήσουν θάρρος, νὰ ψάλλουν ἐπαίνους καὶ νὰ δώσουν ἄφθονες ὑποσχέσεις, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ἐχθροὺς ἐπειδὴ τοὺς ἔγινε πελώριο νεκροταφεῖο.

Τώρα ποὺ πανηγυρίζομε ἐπειτα ἀπὸ ὀχτὼ χρόνια τὴν μεγάλην ἐκείνη κοσμοϊστορικὴν ἐπέτειον, ποὺ στάθηκε ἀποφασιστικὴ καμπὴ γιὰ τὴν μετέπειτα θριαμβευτικὴ πορεία τῶν ἐλευθέρων λαῶν πρὸς τὴν τελικὴν νίκην, ἅς βαδίσωμε ἀποφασιστικώτεροι γιὰ νὰ κερδίσωμε καὶ τὴν τωρινὴν μάχην ἐναντία στὸν κόκκινον σλαυισμό, ποὺ δὲν εἶναι διαφορετικὴ στὸ νόημα ἀπὸ ἐκείνη ποὺ κερδίσσαμε χτυπώντας τὸν Χιτλερισμὸ καὶ σώζοντας ἀπὸ τὰ νύχια του τὸν κομμουνισμό, τὸν πῶ ἀπαίσιον ἐχθρὸ τῆς ἀνθρωπότητος.

σλαβικῆς ἐπιδρομῆς. Δὲν ἐλύγισεν ὅμως ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους, ποὺ πολεμᾷ πάντοτε μὲ ἀδούλωτον τὸ φρόνημα. Κάτι μεγάλο, φαίνεται ὅτι ζητεῖ ἀπὸ μᾶς ὁ Θεὸς καὶ δοκιμάζει τόσον πολὺ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας.

Ὁ Κρητικὸς Λαὸς, ποὺ μὲ τὶς δικῆς του δυνάμεις καὶ μόνον καὶ μὲ τὴν αὐτοθυσίαν τῶν παιδιῶν του καὶ μόνον, ἐσάρωσε ἀπὸ τὸν τόπον του τὸ τρίτον βαρβαρικὸν κύμα, θὰ ἐορτάσῃ καὶ ἐφέτος τὴν ὁγδόην ἐπέτειον τῆς Μάχης τῆς Κρήτης μὲ τὴν ὁωρικὴν σεμνότητα ποὺ προσήκει στὸ ἡρωϊκὸν ἔπος τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος ἔγραψε μὲ τὸ αἷμα του πρὸ ἐννέα ἐτῶν.

Ἀποτελεῖ μοναδικὸν ἱστορι-

Ἡ Μάχη τῆς Κρήτης ἀποτελεῖ ὑπέροχον τίτλον τιμῆς διὰ τὴν Κρήτην καὶ ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν τοῦ ψυχικοῦ μεγαλείου τῶν Κρητῶν.

κὸς σύμβολον ἡ μεγάλη αὐτὴ Μάχη. Διότι ἐπαναστάσεις καὶ ἀγῶνες καὶ θυσιαὶ ἔγιναν πύματοι στὰ αἱματοβαμμένα χώματα τῆς Κρήτης. Ἀλλὰ πρῶτην φοράν παρουσιάσθη ἡ περίπτωσις νὰ λείπῃ ὁλόκληρος ὁ στρατευμένος πληθυσμὸς τῆς Νήσου καὶ νὰ κληθοῦν νὰ τὴν ὑπερασπίσουν ἐναντίον μιᾶς σιδηροφράκτου αὐτοκρατορίας μόνον ὁ ἄμαχος πληθυσμὸς. Καὶ ὅμως ὁ ὑπερφιάλος ἐπιδρομεὺς ὑπέστη ἀπὸ τὰ ἀμούστακα παιδιά καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπερήλικας ἄνδρας καὶ ἀπὸ τὰς γυναῖκας τῆς Κρήτης αἱμορραγίαν στὰ ἐκλεκτότερα τμήματα τοῦ στρατοῦ του ποὺ θὰ τὴν ἐνθυμῇται ἔσας. Γιατὶ μέσα στὸν ἄμαχον αὐτὸν πληθυσμὸν ἐξύπνησε ἡ ψυχὴ τῆς φυλῆς τ. υ. ἡ ὁωρικὴ ἀδούλωτη ψυχὴ του.

Φίλοι καὶ ἐχθροὶ ὕμνησαν τὴν Μάχην τῆς Κρήτης καὶ ἀπέτι-

σαν φόρον θαυμασμοῦ πρὸς τὸν Λαὸν τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ποὺ ἔγραψε τὸ ἔπος αὐτὸ μὲ τὸ αἷμα του. Αὐτοῦ τοῦ ἱστορικοῦ ἀθλήματος τὴν ἐνδοξὸν ἐπέτειον θὰ ἐορτάσωμεν καὶ ἐφέτος. Εἴσθε ἐλεύθεροι νὰ ρυθμίσετε ἕκαστος ἐξ ὑμῶν τὸ πρόγραμμα τοῦ πανηγυρισμοῦ κατὰ κρίσιν καὶ ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν. Γενικὰ μόνον ὁδηγίαις παρέχομεν διὰ τῆς παραούσης.

Τὴν πρωτὴν τοῦ Σαββάτου 21 Μαΐου ἐ. ἔ. θὰ γίνουιν συγκεντρώσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰ σχολεῖα των καὶ θὰ ἐορτισθῶσιν ὁμιληταί, οἵτινες θὰ ἐξάρουν πρὸς αὐτοὺς τὴν σημασίαν τῆς ἐορταζομένης ἐνδόξου ἐπετείου καὶ θὰ φρονηματίσουν αὐτοὺς ὡς πρὸς τὸ καθήκον τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων νὰ ὑπερασπίζουιν διὰ τοῦ αἱματός των τὴν ἐλευθερίαν των καὶ τὴν τιμὴν τοῦ Ἔθνους των.

Τὴν πρωτὴν τῆς Κυριακῆς 22 Μαΐου θὰ γίνουιν εἰς ὅλους τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, ἐπιμνημόσυνοι δεήσεις καὶ καταθέσεις στεφάνων εἰς τὰ Μνημεῖα τῶν πεσόντων καὶ θὰ ἐορτισθῶσιν ὁμιληταί, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐξάρουν τὸ ἐπικὸν κατόρθωμα, ἐπιλεγόμενοι, εἰ δυνατόν, μεταξὺ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν Μάχην. Εἰς ὅσας περιφέρειάς ἔλαβον χώραν μάχαι ὁ ἐορτασμὸς θὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν, μερίμνη τῶν Δημοτ. καὶ Κοινοτ. Ἀρχῶν, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς Στρατ. Ἀρχὰς καὶ τὰς Ὀργανώσεις Ἀντιστάσεως. Τὸ πρόγραμμα τῶν τελετῶν ἐν τῇ πόλει Χανίων θὰ καθορισθῇ παρ' ἡμῶν.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς Κρήτης
Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χαράλαμπος Χαριταλαμάκης
Θεσσαλονίκη. — Ἐπιταγὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.

Νικόλαον Δασκαλογρηγοράκη
Παπαδικὰ Ροδοβανίου. — Ἐπιταγὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ

Β'.

Στο προηγούμενο άρθρο μας αναπτύξαμε τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον οἱ κομμουνισταὶ κατορθώνουν νὰ ἐπιρρατῇσιν στὰ συνδικάτα.

Μετὰ ταῦτα ἡ ἀνάπτυξις τοῦ συνδικαλιστικοῦ ἀγῶνος ἐκδηλώνεται μὲ συνεχεῖς ἀπεργίαι. Κάθε τόσο τὸ συνδικάτο καλεῖ τοὺς ἐργάτας νὰ διεκδικήσιν ἓνα χωρὸς ζητήματα. Μερσκάνατο, ἀσφαλίσεις ἐπιδόματα κλπ. Εἰς τὸ σημεῖον ἀκριβῶς αὐτὸ εὐρίσκεται τὸ μυστικὸν τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως στὰ συνδικάτα. Βεβαίως οἱ ἐργάται ἔχουν καθεὶς δικαίωμα νὰ διεκδικήσιν καλυτέρευση τῆς τύχης των, ἐφ' ὅσον μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐργασίας, χάρις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων παραγωγῆς, παράγουν περισσότερα ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἰδιοποιεῖται ὁ ἐπιχειρηματίας ἐν τῷ συνόλῳ. Ὅταν ἔχομεν κράτος προσδεδειγμένον, τότε μὲ τίς πρῶτες κρούσεις δίδεται ἡ λύσις εἰς τὸ πρόβλημα ἐπὶ μιᾷ λογικῆς βάσεως καὶ τὸ κύμα χάνει τὴν ἐντασίν του. Ὅταν ὅμως τὸ κράτος εἶναι δέσμιον μιᾷ οικονομικῆς ὀλιγαρχίας, τότε τὸ κύμα ὀγκοῦται καθημερινῶς, καὶ ὁ κομμουνισμὸς εὐρίσκει θανμάσιον ἔδαφος δράσεως καὶ ἀναπτύξεις τῆς τακτικῆς καὶ τῶν σκοπῶν του.

Ἄλλωστε οὗτος εἰς τὴν ἀποψιν αὐτὴν βασίζεται. Ὅτι δηλαδὴ μόνον μὲ τὴν βίαν καὶ τὴν ἐπανάστασιν ὁ ἐργάτης θὰ πάρῃ τὸ δίκιο του. Καὶ πάνω εἰς αὐτὴν τὴν βᾶσιν ἔχει διαμορφωθῇ τόσον ἰδεολογικὰ ὅσον καὶ ὀργανωτικὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τακτικῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν λοιπὸν ὅπου τὸ ἔδαφος παρὸν σιάζεται πρόσφορον, ὁ κομμουνισμὸς συνεχίζει καὶ ὁλοκληρῶναι τὴν τακτικὴν του. Προχωρεῖ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος ἀναπτύσσοντάς τον πάνω εἰς πολιτικὴν βᾶσιν. Οὕτω φθάνει πλέον εἰς τὴν πολιτικὴν ἀπεργίαν κατὰ τὴν ὁποίαν μὲ συνθήματα καὶ δηθὲν οικονομικὰς ἐπιδιώ-

ξεις, χρησιμοποιοῖ ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσίαν τὴν δύναμιν τῶν συνδικατῶν διὰ τὴν προώθησιν τῶν πολιτικῶν τῆς σκοπῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τίθεται τὸ ἐρώτημα : Ἡ πολιτικὴ ἀπεργία στέκεται ἡθικῶς καὶ κοινωνικῶς ἐφ' ὅσον ἡ πλουτοκρατικὴ ὀλιγαρχία ἀρνείται νὰ δώσῃ τὸ δίκαιον εἰς τοὺς ἐργάτας ;

Πρὶν ἀπαντήσωμε ἔπρεπε νὰ διεκρινήσωμε δύο σημεία. Πρῶτον αἱ οικονομικαὶ ἐπιδιώξεις τῶν πολιτικῶν ἀπεργιῶν εἶναι ἀντικειμενικὰ ὀρθαὶ καὶ πραγματοποιήσιμοι ἢ μήπως εἶναι δημιουργικὰ συνθήματα ; Καὶ δεύτερον : εἰς ἓνα λαὸν τοῦ ὁποῦ ἡ ἐργατικὴ τάξις ἀποτελεῖ ἓνα ποσοστὸν μόνον, εἶναι ἀντικειμενικῶς ὀρθὸν νὰ ἐμβαλεῖται ἡ κυβερνήσις διὰ τῶν ἀπεργιῶν αὐτῶν καὶ συμβιβάζεται τοῦτο μὲ τὴν δημοκρατικὴν ἀντίληψιν ;

Ἔως σήμερον ἡ πείρα ἀποδεικνύει ἀλλὰ καὶ λογικῶς προκύπτει ὅτι, ὅταν ἓνα ἐπαναστατικὸν κόμμα ἔχει ὅπῃ τὴν κυριαρχίαν του μιὰ δύναμη συγκεντρωμένη, θὰ τὴν χρησιμοποίησιν γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς πολιτικοὺς του σκοποὺς μετερχόμενον καθεὶς δημιουργικὸν μέσον. Ἐφ' ὅσον δὲ οἱ σκοποὶ τοῦ κόμματος αὐτοῦ ἔρχονται εἰς πλήρη ἀντίθεσιν μὲ τὴν κοινωνικὴν σύνθεσιν μιᾷ χώρας, τότε ἀναγκάως ἡ τακτικὴ τοῦ κόμματος τούτου εἰς τὰ συνδικάτα, θὰ καταστῇ ἀντεθνικὴ ἀλλὰ καὶ ἀντεργατικὴ, ἀφοῦ θὰ καταντήσῃ νὰ φέρῃ τὴν ἐργατικὴν τάξιν εἰς πλήρη ἀντίθεσιν μὲ τὰς ἄλλας πλεθυπληθεσιέας τάξεις, διασπώντας οὕτω καὶ τὴν ἐθνικὴν ἐνότητα.

Ἐπίσης πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ πολιτικὴ ἀπεργία, τότε μόνον δικαιολογεῖται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος τρόπος πολιτικῆς δράσεως διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν. Εἰς μίαν ὅμως χώραν μὲ δημοκρατικοὺς θεσμούς, ὁ τρόπος αὐτὸς ὑπάρχει καὶ εἶναι : 1ον) ὡς ἀπεργίαι μὲ καθαρῶς οικονομικὰς ἐπιδιώξεις αἱ ὁποῖαι θὰ διατυπώνονται κατόπιν ἀντικειμενικῆς ἐκτιμήσεως τῆς

καταστάσεως, ὁπότε βεβαίως μποροῦν καὶ νὰ πραγματοποιηθοῦν διότι καὶ ἡ δυνατότης θὰ ὑπάρχῃ καὶ θὰ ἔχουν τὴν γενικὴν ὑποστήριξιν, καὶ 2ον) τὸ δικαίωμα ψήφου τὸ ὁποῖον ἡ ἐργατικὴ τάξις μπορεῖ ἐφ' ὅσον εἶναι συνειδητὴ καὶ ὀργανωμένη νὰ χρησιμοποίησιν θανμάσια διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς.

Οὕτω καταλήγομεν εἰς τὸ ἐξῆς συμπέρασμα : Εἰς χώρες μὲν ὅπου τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου καὶ τῆς ἀπεργίας μὲ καθαρῶς οικονομικὰς ἐπιδιώξεις δὲν εἶναι κατοχυρωμένον, εἰς τίς χώρες αὐτὰς ἡ πολιτικὴ ἀπεργία ἀποτελεῖ τὸ μόνον μέσον ἀμύνης τῆς ἐργατικῆς τάξεως, συνεπῶς αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναφαίρετον δικαίωμα. Εἰς χώρες ὅπου τόσον τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ὅσον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας ἀποτελεῖ ἔσθλὴν κατάκτησιν ὁλοκληροῦ τοῦ λαοῦ κατοχυρωμένην πλήρως, ἔως τίς χώρες αὐτὰς ἡ πολιτικὴ ἀπεργία ὑπονομεύει τίς λαϊκὰς ἐλευθερίας καὶ εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἐργατῶν ἀλλὰ καὶ ὁλοκληροῦ τοῦ λαοῦ καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ ἀποκηρυχθῇ πρῶτα πρῶτα ἀπ' τοὺς ἰδίους τοὺς ἐργάτας. (Συνεχίζεται)

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρεχωρήσαμεν εὐχαρίστως μερικὰς σελίδας μας εἰς τοὺς νέους λογιτέχνους μας. Προέβημεν εἰς τὴν παρχώρησιν αὐτὴν πρὸς τοὺς νέους διὰ νὰ τοὺς ἐνισχύσωμεν εἰς τὰ πρῶτα τῶν βήματα. Διὰ τὰ γραφόμενά των οὗτοι ἀναλαμβάνουν πᾶσαν εὐθύνην ἐκτὸς τῶν ἀφορόντων τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν γραμμὴν.

Πάντως συστήνομεν εἰς τοὺς νέους μας νὰ εἶναι ὀλιγότερον ὀρεῖς ἐναντί τῶν ἐνηλίκων πρὸς τοὺς ὁποῖους ἀνεξαιρέτως ὀφείλομεν καὶ σεβασμὸν. Τὸν ἀχόνα των πρέπει νὰ τὸν κρατήσουν ἀπόλυτα εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀντικειμενικότητος.

Ἐπ' αὐτοῦ θὰ ὁμιλήσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον ἀναλυτικῶς.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΧΑΝΙΩΝ

Β. (Τελευταίον)

Μόλις βλαστήσουν τὰ μεταφύτευθέντα δενδρύλλια μας διαλέγουμε τὸν καλύτερον θλαστὸν καὶ τοὺς λοιποὺς ἀφαιροῦμεν διὰ νὰ γίνῃ τὸ μονοεργίσμα λεγόμενον τοῦ δενδρύλλiou. Τὸν Ἰούνιον ἐμβολιάζονται ὅσα δενδρύλλια ἔχουν ἀναπτυχθῇ καλῶς. Ἐὰν δὲ λοιπὰ ἐμβολιάζονται τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Μετὰ τὸ 2ον ἢ 3ον ἔτος πρὶν φρουσώσουν τὰ μάτια τῶν δενδρύλλiων διδόνται πρὸς μεταφύτευσιν εἰς τὸν ὀριστικὸν τόπον των.

Ὁ μωρεόσπορος πού θὰ χρησιμοποιεῖται διὰ σπορείον πρέπει νὰ εἶναι φρέσκος ἐνὸς ἢ τοῦ πολὺ δύο ἐτῶν, διότι ὁ παλιὸς σπóρος δὲν θλαστάνει. Καλύτερον μάλιστα εἶναι ὁ σπóρος τοῦ ἰδίου ἔτους.

Ἡ συλλογὴ μωρεοσπόρου γίνεται ὡς ἑξῆς: Συλλέγομεν μούρα πολὺ ὠριμα καὶ μετὰ μικρὰν ζύμωσιν καθαρίζομεν τὸν σπóρον καὶ τὸν στεγνώνομε στὴν σκιά. Μετὰ ταῦτα δὲ τὸν φυλάττομεν σὲ λεπτά παρασκευασμένα ἀπὸ ὑφασμα σκιδία καὶ τὰ κρεμῶμεν διὰ νὰ ἀερίζωνται. Ὅταν ἔλθῃ ἡ ἐποχὴ τοῦ νὰ σπαρῇ ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν ὁ τοιοῦτος σπóρος φυτρώνει ἀσφαλῶς καὶ ταχέως.

Ὁ χρόνος τῆς σπορᾶς τῶν μωρεοσπόρων ὡς καὶ τῶν λοιπῶν τοιούτων πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα, ἢ πρὶ ἢ μετὰ ἀναλόγως τοῦ κλίματος καὶ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν. Κατὰ τὸν ἴδιον δὲ τρόπον ὡς ἀνωτέρω καὶ χρόνῳ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἡ σπορὰ τῶν σπόρων βλαστῶν τῶν λαχανικῶν, ὡς καὶ τῶν καλλοπιστικῶν φυτῶν.

Ἡ σπορὰ δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς γλάστρες καὶ εἰς ξύλινα κασσινάκια ἐπισκευασμένα καταλλήλως ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν σπόρων μας.

Τῶν μεγάλων δένδρων οἱ σπόροι, π. χ. τῆς ἀμυγδαλῆς, καρυδιᾶς, καστανιάς κλπ. σπείρονται καὶ αὐτοὶ μέγα σὲ πρασιὲς ὅπως καὶ τῆς μωρέας ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω μετὰ τὸ αὐτὸ κατὰλληλο μίγμα χώματος, καὶ μετὰ αὐτὰς περιποιήσεις σκαλισμάτων ποτισμάτων καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν Μάρτιον περίπου, μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι τὸ φυτώριον θὰ σκαφθῇ ὅσον μποροῦμεν πλέον βαθύτερον καὶ ρίπτομεν καὶ λίγο λίπασμα στὸ χῶμα.

Κατὰ τὴν μεταφύτευσιν φυτωμέων ἀμυγδαλῶν φυτεύομεν σὲ βάθος

41—51 πόντω, ἕκαστον. Ὅταν δὲ φυτρῶσουν καὶ ἀναπτυχθῶν οἱ πασσαλώδεις ρίζαι θὰ προχωρήσουν βαθεῖα στὸ ἀφράτο χῶμα τοῦ λάκκου καὶ μετὰ τὴν ὑγρασίαν πού θὰ πάρῃ τὸ χειμῶνα θὰ δώσῃ τὴν δυνατότητα στὸ φυτὸ ν' ἀναπτυχθῇ ὥστε τὸ καὶ λοκαῖρι νὰ μὴν ἔχει ἀνάγκην συχνῶν ποτισμάτων καὶ ἂν συνεχισθῶν τὰ σκαλίσματα θ' ἀναπτυχθῶν τόσον, ὥστε θὰ μποροῦμεν νὰ τὰ ἐμβολιάσωμεν τὸν Ἰούνιον ἕως τὸν Σεπτέμβριον. Τὰ μὴ προσδευμένα δενδρύλλια θὰ ἐμβολιασθῶν τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἀλλὰ διὰ νὰ μπορέσουν οἱ μεγάλοι οὐ οἱ σπόροι σκληροὶ ὄντες (ροδάκινεας, ἀμυγδαλῆς κλπ.) νὰ σπαρῶν εἰς τὸ φυτώριον καὶ ἀναπτυχθῶν σὲ δενδρύλλια πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ὑποστοῦν πρῶτον ἐνὸς ἕως 3 μηνῶν ἀναλόγως τῆς σκληρότητος τοῦ σπόρου, τὴν προβλάστησιν, τὸ λεγόμενον ἐναστρωμάτωσιν τῶν σπόρων, ἢ ὅποια εἰδικῶς γιὰ τ' ἀμυγδαλὰ πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὸν Ν)μῆριον ἢ Δεκέμβριον μῆνα.

Ἡ προβλάστησις γίνεται ὡς ἑξῆς: Λαμβάνομεν ξύλινον κυτίον καὶ ἂν νοίτομεν ἀρκετὰς τρύπας τίς ὅποιες σκεπάζομεν μετὰ μικρὰ τεμάχια κεραμυδίου γιὰ νὰ φεύγῃ ἡ περίσσεια τοῦ ὑγρασίας. Ἐπειτα δάζωμεν μέσα 3—4 δάκτυλα πάχος ἄμμο ποταμίσια. Ἐπάνω ἀπὸ τὸ στρώμα αὐτὸ τοποθετοῦμεν τοὺς σκληροὺς σπόρους τὸν ἕνα κοντὰ στὸν ἄλλον. Ἐπειτα σκεπάζωμεν τ' ἀμυγδαλὰ μ' ἄλλο στρώμα ἄμμου τριῶν ἕως τεσσάρων δακτύλων πάχος.

Ἐὰν ἔχωμεν ἀρκετὴν ἔκτασιν γῆς γιὰ πρασιὲς τότε δάζομεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἄμμο καὶ ἄλλην σειρὰν ἀμυγδαλῶν σπόρων καὶ ἐπάνω πάλιν στρώμα ἄμμου καὶ οὕτω καθεστῆς.

Τὸ κυτίον αὐτὸ μετὰ τοὺς σπόρους τοποθετοῦμεν σὲ ὑπόστεγο καὶ τὸ ποτίζομεν κατὰ διαστήματα, ὡς εἰς τὸ χῶμα μετὰ τὴν ἄμμον νὰ παραμένῃ πάντοτε ὀλίγο ὑγρὸ.

Μετὰ πάροδον περίπου 25—30 ἡμερῶν θὰ παρακαλουθῇσωμεν καὶ θὰ ἴδωμεν ὅτι ἀρχίζουν νὰ σκάζωσιν τὰ σκληρὰ περιβλήματα τῶν σπόρων καὶ ἀρχίζουν νὰ ἐξέρχωνται ριζίδια. Τότε θὰ μεταφέρωμεν καὶ θὰ φυτεύσωμεν εἰς τὰς πρασιὰς τῶν φυτωρίων, τὰς ὁποίας ἔομεν ἐτοιμάσει ὅπως ἀναφέραμεν ἀνωτέρω, μετὰ κατὰλληλο θρεπτικὸ μίγμα χώματος μόνον ἐκείνους τοὺς σπόρους πού δεῖ χροῦν ζωὴν, ἔχουν δηλαδὴ φυτρώ-

σει καὶ ἔχουν καὶ τὴν ρίζαν τοὺς βγαλμένην ἀπὸ τὸ σκληρὸ περισπέρμιον.

Γιὰ νὰ ἀποκτήσωμεν δὲ σπόρους πεύκων, κυπαρίσσω, ἐλάττων κλπ. πού εἶναι τὰ κυριώτερα δασικά τῆς Ἑλλάδος, μαζεύομεν τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων τούτων, δηλαδὴ τὰ κυπαρίσσωμλα καὶ τὰ κυκουναρία, μίλις ἀρχίζουν νὰ υπερωριμάζωσιν, ἢ τοὶ ὅταν ἀπὸ πράσινα πού εἶναι ἀρχίζουν νὰ γίνωνται καφεῖ σκοῦρο καὶ τότε τὰ βάζωμεν, πρὶν ἀνοίξωσιν καὶ πετάξωσιν τὸν σπóρον τοὺς μέσκα σὲ κουτὶ στὸν ἥλιο. Καὶ τοῦ μὲν κυπαρίσσιου ὁ σπóρος εἶνε λεπτὸς καὶ μικρὸς, τοῦ δὲ ἐλάττου καὶ τοῦ πεύκου ἔχουν λεπτὸ πετσάκι σὺν φτερουγᾷ γιὰ νὰ πετοῦν μακριὰ μετὰ τὸν ἀέρα.

Γενικαί ὁδηγίαι διὰ τὴν σπορὰν σπόρων.

Α.) Κατὰ μέσον ὅρον οἱ σπόροι συνήθως σπέρνονται:

α') Οἱ χονδροὶ σπόροι (καρυδιά, ἀμυγδαλὰ, κάστανα, ροδάκινα κλπ) σὲ βάθος 6—7 πόντους ἐντὸς τοῦ σπορείου, ἢ εἰς τὴν μόνιμον θέσιν των.

β') Οἱ μέτριοι ἢ μέσου μεγέθους (δερύνκακα, δαμάσκηνα, κεράσια, τσίικουδα κλπ.) σὲ βάθος 4—5 πόντους.

γ') Οἱ μικροὶ ἢ λεπτὸφλουδοὶ σπόροι (μύλα, ἀπιδία, κυδῶνια, νερατζό σποροι κλπ) σὲ βάθος 2—3 πόντους.

καὶ δ') Οἱ πολὺ λεπτοὶ σπόροι (μωρέας εὐκαλύπτου, κυπαρίσσου κλπ.) σὲ βάθος μίλις 4—5 χιλιοστών τοῦ μέτρου (δηλαδὴ οὔτε 1)2 πόντου).

Β.) Οἱ περισσότεροι τῶν σπόρων δασικῶν ἢ καρποφόρων δένδρων πρέπει νὰ ἔχουν ἡλικίαν 1—2 ἐτῶν, διότι ἄλλως χάνουν τὴν φυτρωτικὴν των ἱκανότητα. Εἰδικῶς οἱ σπόροι τῆς δεσπολιάς πρέπει νὰ σπέρνωνται ἀμέσως μόλις ὄγουν ἀπὸ τὴν σάρκαν τοῦ καρποῦ δέσπολας, διότι ἄλλως δὲν φυτρώνουν.

Γ.) Ἐκ τῶν καλλιεργητικῶν φροντίδων εἰς τὸ φυτώριον εἶνε ἀπαραίτητα, τὰ σκαλίσματα, τὰ ποτίσματα καὶ τὰ μονοεργίσματα.

α') Ποτίσματα θὰ γίνωνται πρὶν τὸ ἔδαφος διψᾷ ὅχι ὅμως καὶ νὰ εἶνε ἀκόμη ὑγρὸν. Νὰ γίνῃ δὲ πάντοτε τίς βραδυνὲς ὥρες ἢ τὸ ὀλιγώτερον τίς πρωινῆς ὥρες.

β.) Τὰ σκαλίσματα. Γίνοντα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὑγρασίας, τὸν ἀ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Δημοσιεύομε κατωτέρω ραδιοφωνικήν ὁμιλίαν ἐκ τοῦ Ραδιοσταθμοῦ Χανίων, τοῦ Προέδρου τῆς Φ. Ν. κ. Γεώργ. Παπαμιχαλάκη κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ συλλαλητηρίου.

Καθ' ἣν στιγμήν τὰ παιδιά καὶ τ' ἀδελφία μας μετὰ τὸ ὄπλο στὸ χέρι καὶ μετὰ χαλυβδωμένην τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα ἀντιμετωπίζουν τὸν ἀθλιὸν συρφετὸν τῶν εἰσβολέων καὶ προδοτῶν, ἐκλήθη σύσσωμος ὁ λαὸς τοῦ Νομοῦ Χανίων νὰ διαδηλώσῃ

ερισμὸν τῆς ρίξης καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ζιζανίων τῶν φυομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας περὶ τῆς ρίξης.

Μονοθεργίσματα: Αὕτη εἶνε ἡ σοβαρότερα ἐργασία τῶν φυτωρίων. Ἰννοῦνται μετὰ τὸ χέρι ἢ μετὰ ψαλλίδι. Ἐχουν σκοπὸν νὰ βοηθήσωμεν τὴν κατὰ πάχος καὶ ὕψος ἀνάπτυξιν τῶν δενδρῶν. Συνίσταται στὴν ἀφαίρεσιν τῶν περιττῶν βλαστῶν κυρίως τῶν πλαγίων μασχαλιαίων, ὅχι ὅμως καὶ τῶν ἀντιστοιχῶν φύλλων.

Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν πλαγίων βλαστῶν οἱ τροφῆς πηγαίνουσι εἰς τὸ φέλος τοῦ κυρίως κορμοῦ τοῦ δενδρῶν καὶ τῆς κορυφῆς. Τὰ μονοθεργίσματα εἶνε ἡ βασικὴ ἐργασία τῆς διαμορφώσεως τοῦ δενδρῶν.

Οἱ ἐμβολιασμοὶ γίνονται τὴν ἀνοιξὶν δι' ἐνοφθαλμισμόν καὶ μετὰ τὸ ἴσιον Τ εἰς τὰ ἔχοντα ὅμως πολλοὺς χυμοὺς δενδρῶν (κωνοφόρα, συκιές, φυστικιές) ὁ ἐνοφθαλμισμὸς γίνεται μετὰ ἀνάποδα Ι, γὰρ νὰ μὴ πνίγουν οἱ χυμοί, τὸ μάτι τοῦ ἐμβολίου, εἰς τὰ δενδρῶν αὐτὰ προτιμώτερον νὰ γίνεταί ὁ ἐμβολιασμὸς τὸν Σεπτέμβριον μῆνα. Καὶ εἰς τοὺς μετὰ τὸ ἴσιον Τ ἐμβολιασμοὺς τὸ μάτι θὰ κόπτεται περὶ τοῦ ὡς ἐξῆς Γ ἐνῶ εἰς τοὺς μετὰ ἀνάποδα Ι θὰ κόπτεται τὸ μάτι ὡς ἐξῆς Δ.

Προκειμένου περὶ ἐνοφθαλμισμῶν πρέπει ν' ἀποφεύγωνται τὰ μάτια τῆς βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς ἐνδὸς βλαστοῦ ὡς πολὺ ἀκατάλληλα πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται μόνον τὰ μάτια τῆς μέσης τοῦ βλαστοῦ. Πρέπει νὰ συνιστῶνται γὰρ τὰ καρποφόρα οἱ καλύτερες ποικιλίες, οἱ περὶ παραγωγικὰς καὶ περὶ ἀνθεκτικὰς καὶ γὰρ τίς μεγάλες φυτεῖς πάσει θυσίᾳ νὰ ἐμβολιάζωνται ὅλα τὰ δένδρα μετὰ μιὰ ποικιλίαν γὰρ νὰ παρουσιάζεται πάντοτε ὁμοιόμορφο καὶ τυποποιημένο προϊόν.

τὴν ἀσάλευτον πίστιν τοῦ εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Νίκην. Καὶ νὰ διακηρύξῃ εἰς ὁλόκληρον τὸν πολιτισμένον κόσμον τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος τοῦ καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ δώσῃ ἓνα γερὸ μᾶθημα στὴν ἀδιάντροπὴ Ἀρβανητιά.

Δὲν ὑπάρχει καλῆς πίστεως ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος νὰ μὴν ἔχει ἀναγνωρίσει τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονὸς τῆς πλήρους συνεργασίας καὶ ὑποταγῆς τοῦ συμμοριτισμοῦ εἰς τοὺς Σλαῦνους, μετὰ ἀντάλλαγμα τὴν ἀνοικτὴν καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων ὑποστήριξιν των. Καὶ τὸ θράσος τῆς προδοτικῆς κομμουνιστικῆς κλίμας, ἔφθασε ἐν τῇ ἀπογνώσει τῆς, νὰ διακηρύξῃ τὴν ἀνάγκην ἰδρύσεως ἰδιαίτερου Μακεδονικοῦ Κράτους καταδικάζοντος οὕτω τὴν Ἑλλάδα εἰς πλήρη ἀφανισμόν. Κατέστη οὕτω τὸ Κ.Κ.Ε. ἓνα ἀπλοῦν ὄργανον τῶν Σλαῦν καὶ ἰδιαίτερος τῶν Βουλγάρων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν αὐτῶν σκοπῶν ποὺ ἐπεδίωξε κάποτε τὸ Βουλγαρικὸ Κομιτάτο. Τὸ δὴθεν πολιτικοκοινωνικὸ πρόγραμμα τοῦ κομμουνισμοῦ κατέστη πλέον ἐμφανὲς, ἓνα μέσον μόνον διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ ὡς ἄνω ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ. Τὸ γεγονὸς ἄλλωστε ὅτι κυρία βάσις διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἔχει καταστῆ τὸ πλέον καθυστερημένον καὶ δουλικὸν κρατικὸν κατασκευάσμα τῆς Ἀλβανίας, ἀποδεικνύει πασιφανῶς πόσον εὐτελὲς καὶ ἀντιδραστικὸν εἶναι τὸ ἐγχείρημα τοῦτο. Διότι πάντοτε τὰ ὄργανα διαλέγονται κατάλληλα καὶ σύμφωνα μετὰ τοὺς σκοποὺς. Οὐδέποτε λαὸς πολιτισμένος καὶ συνειδητὸς μπορεῖ νὰ καταστῇ ὄργανον σκοτεινῶν καὶ ἀτίμων σκοπῶν. Ἀλλὰ παλεύει μετὰ ἀσάλευτον πίστιν διὰ τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας ὡς ἐπράξε πάντα ὁ Ἕλληνικὸς λαός.

Ὅλοι αἱ πληροφροῖαι ἀναφέρουν καὶ τὰ γεγονότα ἀποδεικνύουν, ὅτι ἡ Ἀλβανία κατέστη κυρία βάσις ἀνεφοδιασμοῦ, ἐκγυμνάσεως, συγκροτήσεως καὶ ἐξορμήσεως τοῦ συμμοριτισμοῦ.

Στὸ Γράμμα σήμερον παρέταξαν 5000 ἐφοδιασμένους καὶ ἐ-

ξοπλησμένους πλήρως δυνάμεις, ὅχι βέβαια ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια τοῦ Γράμμου. Οὔτε ἔπασαν ἐξ' οὐρανοῦ ὅλοι αὐτοί, οὔτε ἔχουν τὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰς ἀποθήκας των στὰ ὀλίγα τετραγωνικὰ χιλιόμετρα ποὺ κατέχουν ἀκόμα τοῦ Γράμμου.

Τὰ γεγονότα λοιπὸν ἀποδεικνύουν πασιφανῶς κατὰ τὸν πλέον ἀναμφισβήτητον τρόπον, ὅτι μόνον τὴν συνεργασίαν τῶν βορείων γειτόνων μετὰ τῶν συμμοριτῶν, ἀλλὰ ἀποκαλύπτουν ἀσυστόλως τὴν ἀθλίαν ἐπιβουβὴν τοῦ διαμελισμοῦ καὶ ἀφανισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ τῆς σαφῶς ἀτειλητικῆς αὐτῆς καταστάσεως, αἱ ὁργανώσεις τοῦ Νομοῦ Χανίων συνήλθον καὶ ἐν μιᾷ φωνῇ ἀπεφάσισαν νὰ συγκαλέσουν ὁλόκληρον τὸν λαὸν εἰς τὸ πάνδημον συλλαλητήριον διαμαρτυρίας τῆς Κυριακῆς καὶ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τοὺς συμμάχους πλέον ἀποφασιστικὴν συνδρομὴν εἰς τὸ ἀγωνιζόμενον καὶ δοκιμαζόμενον ἔθνος μας. Καὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦν ἐνώπιον τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία εἰς τὴν περίπτωσιν πρέπει μέσῳ τοῦ ἐπισήμου ὁργάνου τῆς, τοῦ Ο. Η.Ε., νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους.

Διαφορετικὰ ν' ἀφήσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ κτυπήσῃ τὸ κακὸν σιγὴν εἰς τὸν. Καὶ νὰ διατρανώσῃ ὁ μαρτυρικὸς λαὸς μας τὴν ἀκατάλλητον πίστιν τοῦ παρὰ τὴς ἀφάνταστες δοκιμασίας καὶ συμφορῆς του, εἰς τὴν νίκην καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τοὺς θρασεῖς Ἀρβανίτες, ὅτι δὲν μποροῦν ἐπ' ἀπειρον νὰ περιφρονοῦν καὶ νὰ καταπατοῦν τὸ δίκαιον ἐνδὸς λαοῦ μετὰ παραδόσεις. Καὶ ὅτι εἰς τὸν ἀκατάβλητον Ἐθνικὸν μας στρατὸν δὲν εἶναι ἀγνωστα τὰ βουνὰ καὶ οἱ πολιτεῖες τῆς βορείου Ἡπείρου ποὺ σήμερον στενάζει ἀπὸ τὸν βάρβαρον ζυγὸν τῆς κλίμας τοῦ Χότζα εἰς τὴν ὁποίαν διατηρεῖ ἀκέραια τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα καὶ τίς ἀξιώσεις του. Κι' ὅτι ἐπὶ τέλους καὶ ἡ ὑπομονὴ ἔχει ὄρια.

ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΦΥΛΛΑ

Γιὰ τὸ καινούργιο περιοδικὸ πού παρουσιάζεται στὴν πόλὴ μας πρόκειται. Γι' αὐτὸ πού παράστησαν σὰν σπινθηρὰ τῆς πνευματικῆς Κρήτης οἱ ἰδρυτὲς του. Καὶ πρῶτα θέλω νὰ ξεκαθαρίσω κάτι. Νὰ μὴ νιμσθῇ ὅτι παίρνω τὴ θέση αὐτὴ σήμερον γιὰτὶ ἔχω προσωπικὰ μὲ τὸ περιοδικὸ Μὲ δέχτηκαν εὐγενικὰ ἡ συντάκτες του καὶ καταχώρησαν ἕνα στίχο μου στὴς στήλες του. Εὐχαριστῶ. Δὲν εἶμαι οὔτε ἀποδεικνόμενος, οὔτε ἐχθρὸς των. Οὔτε θὰ μιλοῦσα κ. ὁλόγου ἂν τὸ περιοδικὸ δὲν προσπαθοῦσε νὰ πάρῃ ἐκείνη τὴν κα'ολικὴν θέση τοῦ καρποῦ δηλ. τῆς ἐπὶ καιρὸ ἐγκυμονούσης πνευματικῆς Κρήτης. Τώρα ἀνοίγει ἡ σκηνὴ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Κρήτης παρουσιάζει τὴν «Κρητικὴ Ἑστία».

Πέντ' ἔξη ἀπ' τοὺς παλιούς ἀντιπροσώπους τῶν γραμμάτων τῆς πόλ. ε. μας ἐνώθησαν καὶ θγάλεαν ἕνα περιοδικὸ. Κι' ὁ μεγαλύτερος ἐπαινος ἀξίζει στὴν προσπάθειά τους. Ὡς ἐδῶ ὑποκλινόμεθα εὐλαδικὰ στὸ ἔργον τους. Μετὰ μοίρασαν τίς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ ξέ' αἴψαν ἀπ' τὰ συρτάρια τους ὅτι γράψανε καὶ τὸ κοτσάρουνε σὲ τεράστιες συνέχειες. Καλὰ καὶ μέχρη. Ἐδῶ. Τὶ εἶναι ὅμως τὰ δημοσιεύματα. Ἱστορία, λαογραφία, ἱστορία, λαογραφία. Καὶ πάλι τὰ ἴδια. Πράγματα πού γραφτήκανε χιλιάδες φορές, πού κι' αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ σημερινοὶ διακοσμητῆς των, τὰ διαλαλήσανε ὅπως μποροῦσαν ὅταν τοὺς δόθηκε εὐκαιρία τόσο πού τὰ ἴδια πράγματα μέρι νὰ τῶν δώσουν τὸ τελευταῖο σχῆμα στὴν «Κρητικὴ Ἑστία». Αὐτὰ εἶναι θέματα γιὰ τὰ ἀρχαῖα καὶ τοὺς παρελθοντολόγους. Ἡμεῖς οἱ ζωντανοὶ φορεῖς τοῦ δημοῦ γι. κοῦ πνεύματος δὲν θεωροῦμεν πρωταρχικὴν μιὰ τέτοια ἀπασχόληση κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη δὲν ἔχ. με σκοπὸ νὰ εἰδικευτοῦμε στὰ θέματα αὐτά. Τὶ θὰ διαδάσουμε; Τὰ πεπραγεμένα πού εἶχε εὐτυχῶς τὴν πρόνοια ὁ συμπαθὴς κ. Δρουδάκης νὰ παρεμβάλλῃ ἀνάμεσα στὶς ξηρὲς στήλες σας; Εἶναι τόσο λίγα. Πού εἶναι τὸ διήγημα καὶ γενικὰ τὸ πεζογράφημα τοῦ περιοδικοῦ σας κύριοι; Τὶ θὰ διαβάσῃ ὁ κόσμος; Ἡ γιὰ ὁρισμένους ἔχει γίν. ναι τὸ περιοδικὸ; Ποιὸ δρομολόγημα δίδετε στὴ τέχνη πού βράζει στὶς ψυχὰς τῶν συντοπιτῶν μας τώρα; «Καλὸ, πολὺ καλὸ, ἀλλὰ δὲν ἔχουμε χῶρον βλέπετε». Κάτι λέει κι' αὐτὸ. Πού νὰ γλυτώσῃ χῶρος

ἀπὸ τὴν φλύαρη μανία τῶν τυμφορύχων καὶ ἀρχαιοδωτῶν. Πού εἶναι ἡ λογοτεχνικὴ δημιουργία πού παρουσιάζετε; Στρηγιμένοι στὸ ποιητὴν ἐκπρόσωπό σας τὸ κ. Καλοκαιρινὸ ἡσυχάσατε.

Αἱ λοιπὸν σὰς λέμε πῶς ὁ ἄλλοτε φημισμένος ποιητὴς δὲν στένει σήμερον καλὰ στὰ πόδια του. Πρῶτα τὸν εἶδαμε σ' ἕνα στίχο μὲ χιλιογραμμμένο θέμα. Στὸ δεύτερο φύλλο ἀρπάζει ἕνα καλὸ νόημα καὶ τὸ στρίβει καὶ τὸ στριμώχνει ἀσφυκτικὰ μέσα σὲ μιὰ ρίμα ἀπ. ἡ. Τὸ νοιώθεις πού ἀγκομαχεῖ τὸ ἄμμοιρο τὸ θέμα ἐκεῖ μέσα. Μιὰ δὲ ποιήτρια πού φά ηκε καὶ στὰ δυὸ φύλλα εἶναι ἀληθινὰ γιὰ κλάμματα.

Αὐτὰ συμβαίνουν τὴν ὥρα πού ἐκατ' ντάδες καινούργιοι ἄνθρωποι περιμένουν τὴν εὐκαιρία ν' ἀφήσουν τοὺς παλμούς τῆς ψυχῆς των ὁρμητικούς, γοργούς, ρυθμικούς νὰ ξεχυλίσουν. Καινούργια ζωὴ, καινούργια δημιουργία. Σεῖς στὸ περιοδικὸ σας τοὺς κλείνετε «εὐγενικὰ» τὴν πόρτα. «Τὶ ὥραϊο, κρίμα πού δὲν ἔχομε χῶρον». Θὰ πῆτε καὶ θὰ τεντώσετε τὸ μουχλιασμένο χειρόγραφό σας πέντε στήλες τόπο. Εἶμαι βέβαιος πῶς κι' οἱ ἴδιοι πού θγάζουν τὸ περιοδικὸ δὲν τὸ διαβάξουν. Καμαρώνει καθένας τ' ὄνομα καὶ τὰ γραφόμενά του, τὸ κλίνει εὐλαδικὰ στὸ συρτάρι σου καὶ χυμογελᾷ αἰσθανόμενος τὸν κόσμο ὅλο νὰ περιστρέφεται γύρω του.

Πέντ' ἔξη π. ἰδιὰ πού «δολεφ. νοῦμε» τὴν τέχνη ἀράξαμε στὸ «Μαχητὴ» τώρα. Μ' εὐρένεια ὁ διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ μὰς παραχώρησε ἐξήκορη θέση. Δέχτηκε μάλιστα νὰ δηλώσῃ πῶς δὲν ἔχομε καμμιά σχέση μὲ τὸ πολιτικὸ χρώμα τοῦ περιοδικοῦ. Δὲν ὑπάρχει πὺδ' εὐγενικὰ πράξη. Ἐδῶ στὸν τόπο πού φιλοξενούμεθα θὰ χαράξουμε τὰ πρῶτα μας λόγια. Θάναί μπορεί ἄτεχ' α. στὴν ἀρχή. Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ περάσῃ κανεὶς τὰ πρῶτα σκολοπάτια.

Πιστεύουμε ὅμως πῶς θάχουν καὶ τὰ πρῶτα μας δῆματα πὺδ' ἐνδικέρον ἀπὸ τίς «λέξεις» τῆς «Κρητικῆς Ἑστίας». Πιστεύουμε ἐπίσης πῶς ὁ κόσμος θὰ προσέξῃ τὴν προσπάθειά μας. Νοιώθουμε πρὸς τὸ μέρος μας πολλοὺς ἀπ' τοὺς συνεργάτες καὶ τῆς «Κρητικῆς Ἑστίας». Ὁ κ. Μανουσσογιωργάκης ἤρθε κι' ὅλα μὲ τὸ μέρος μας. Ἀκόμα ἔχομε πεποιθήση

στὴ φιλοπρόσθε ψ. χὴ τοῦ κ. Καλεμικέρη. Περιμένουμε τὴ δόξθειά του. Καρτεροῦμε καὶ τὰ ἄλλα παιδιὰ πού γράφουν. Ζητοῦμε νὰ λάβουν μέρος στὴν ἐ. δῆλωσή μας αὐτὴ Ἡ λογοτεχνικὴ γωνιά τοῦ «Μαχητῆ» εἶναι ἕνα ΑΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟ δῆμα γιὰ τοὺς νέους πού γράφουν. Καθένας ἄς κρίνῃ ὁ ἴδιος ὅτι ἔχει γραμμμένο κι' ἂν τὸ βρῇ κ. λὸ ἄς μὰς τὸ στείλῃ.

Χαρούμενοι γεμάτοι πίστη καὶ δύναμη ἄς γκρεμίσουμε τοὺς παλιούς ρυθμούς πού ἔχ. ρουν ν' ἀνιστενάξουν μόνο κι' ἄς τρέξουμε στοὺς δρόμους πού ἀνοίξαν οἱ μεγάλοι δημιουργοὶ τοῦ τόπου μας.

Μάης 1949

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΜΑΗ Σ

Τώρα τὸ Μάη
πού ὁ νοῦς μεθάει
Ἀπὸ τ' ἀρώματα ἀπὸ τ' ἄνθη
[ἴπ' τὰ πουλιά
τρέξε νὰ φέρουμε κλαδί γιὰ
[νὰ φωλιά.

Κάψε δι. μένει
στὴ γκρεμισμένη.
Νιὰ ρόδα ἢ φύση διαλαλεῖ φ. ν.
[ταχτερά.
Ἐμπρὸς μ' ἀνάλαφρα φ. τ. οῦ.
[γι. τε φτερά

ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη
στῆς γῆς τὸ μάκρη
κι' ὅτι ἀναπνέει κι' δι. ζεῖ σ.
[αὐτὴν τὴν πλάση
χόρτο, μαμοῦδι, ζωο, ἀνθὸ, πουλί
σκῶψε καὶ κάνε τὸ μαζὶ σου νὰ
[γιορτάση
σκῶψε καὶ δόστου γιὰ τὸ Μάη
[ἕνα φιλι.

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΑΙΝΗΜΑΤΑ

Σὲ ἄλλους κόσμους ἐρίσκομαι
Μὰ ἕνα γράμμα θγάνει;
καὶ φίλο σου καὶ σύμμαχο
ἀμέσως θὰ μὲ κἀνῃς.

—ο—

Μὲ πέντε μόνο γράμματα
μὲ τῶς μὲ τὸ φαί σου
μὲ ἔξη ὅμως γράμματα
φύλαξε τὴ ζωὴ σου.

MENHΣ Μ.

(Ἡ λύσις εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΠΡΑΣΙΑΝΟ ΦΑΡΑΓΓΙ

Ο Μπεντρή Έφέντης μπορεί να μην είναι βέβαια στη πρώτη σειρά των μπέηδων του Μαρουλά πλκί στον Τζαφέρ 'Αγά τον Κατσαϊκλή, τον 'Αμύγλου και τον Δερβή έφέντη και άλλους μά δεν είναι και άπο τους πτωχούς Τούρκους του χωριού που τόσον δυσκολεύονται στη ζωή. Μπορεί—γιατί κάνει στη βεντέμα πλειά από πεντακόσια μίστα—τα λάδι—να ξεκουράζεται και αυτός και να αφήνει τους άλλους να ξανοίξουν να βρουνε ίντα θα φάνε. Μά σαν κάθε άνθρωπος έχει και αυτός τις αδυναμίες του και τις προτιμήσεις του. 'Αγαπά ή μάλλον τροξένεται για τα αγριόπρασά. Γι' αυτό ήταν είναι καιρός των κάθε χρόνο την ίδια εποχή πέρνει το διόσκι του και τη κατσούνα του και πάει στο Πρασσιανό φαράγγι 2 ώρες αλλόγρο από το Μαρουλά για να τα μαζέψη. Τό Πρασσιανό φαράγγι είναι το πλειό φοβερό φαράγγι της Κρήτης. Όποιος τό γνώρισε, όποιος αποκρεμάστηκε από τη κορυφή για να δη τό πάτο ακόμη τρέμει. Νοιώθεις μια ακατανίκητη δύναμη που σε τραβά έκαστοντάδες μέτρα κάτω για να σε συντρίψει σε σκόνη και δεν βρίσκεις τη δύναμη να αντίσταθης. Σαυτό τό φαράγγι φωλεύουν οι Βιτσιλές, ένα είδος γυπαετών

που τόσες ζημιές κάνουν στ' άρνιά των βοσκών που ξεχειμωνιάζουν στα χειμαδιά εκείνα.

Όσες αίγες μπουν στο φαράγγι αυτό ή γκρεμίζονται εις τό άβυσσο ή μένουν εκεί κχι τό καλοκαίρι και οι βοσκοί τις βγάζουν σκοτωμένες σημαδεύοντας από την αντίπεραν μεριά και κχιζεύοντας τα πτώματα που κατακυλούν στο πάτο. Ένα μονοπάτι που μόνο λίγοι τό ξέρουν και μεταξύ αυτών και ο Μπεντρή έφέντης οδηγεί εις ένα μικρό σιόπατο που τό λένε περβολάκι και όπου βγαίνουν τα αγριόπρασά.

Ξετρέχοντας τα πράσα χρόνια τώρα που τα θυμούνται οι πλειό γέροι γκρεμίστηκαν ένας Τούρκος ο Ξειχής και ο Ρωμηός ο Νικολής ο Μυρβιανός και ούτε παπάς δέ βρήκε να θάψη. Και ή κπαράδοσι λέει πως πάνω από δέκα ανθρώπους έχει φάει τό φαράγγι αυτό. Μά τί σημασία έχουν όλα αυτά όταν κανείς αγαπά τα πράσα. Κατεβαίνοντας ο Μπεντρή έφέντης στο περιβόλι με χίλιους κινδύνους άρχισε να κχιζεύη τα πράσα. Μά δεν είχε άποτε λειώσει και βλέπει μπροστά του ένα σκυλάκι να τιν κοιτάξη επίμονα και αδιάντροπα στα μάτια. Πέρνει πέτρες να τό κυνηγήση μά τό σκυ

λάκι με άπάθεια και αδιάντροπία εξακολουθεί να τόν κοιτάξη. Θα είναι βιτσιλοκούλουκο σκέφτηκε. Ένας παλιός Τούρκικος θρύλλος λέει πως τα πουλιά αυτά σε επιμυξία με σκυλιά μπορούν να γεννήσουν κουλεύικια που τα όνομαζουν Βιτσιλοκούλουκα και που τα σκυλιά αυτά άποτελούν κάτι ιερό για τους Μουσουλμάνους περισσότερον από τα άλλα σκυλιά. Έσκέφθηκε λοιπόν ο Μπεντρή έφέντης πως θρησκευτικό χρέος είχε να πιάση τό σκυλάκι να τό πάη εις τό κονάκι του και να τό περιποιηθί. Άπλωσε άμέσως την κατσούνα του για να τό πιάση από τό λαίμη άπαράλακτα όπω; πιάνουν οι βοσκοί τις προβάτινες. Μά τό σκυλάκι πέρνει την κατσούνα και εξαφανίζεται.

Τό ίδιο βράδυ μαζώνονται οι Μαρουλιανοί 'Αγάδες στο Μπαρώτη τον καφενέ που είναι πύκτρα από τους καπνούς των άργυλέδων και των τσιγάρων, ξαπλωμένοι στους καναπέδες και στους σοφάδες άκουυνε τό νάκλι του Μπεντρή έφέντη σκαλίζοντας τα μεσοδάκτυλα των ποδιών των με τα δάκτυλα για να ξεκολύσουν και να πάρουν αέρα. Ούλοι γελούνε κερμνώντας τό μαρκούτσι και μετχιπιάνοντες τσολταμπανκιέρες. Άλλοι γικτι τον θεωρούν ως ψεύτη κχι άλλοι φοβιταίρη. Μά τό γέλοιο αυτό πειράζει τον Μπεντρή πολύ, τέν κάνει να άμφιβάλη κχι ο ίδιος για όσα ειπε.

Όλη τη νύκτ στριφογυρίζει στο κρεβάτι του και σκέπτεται τό βιτσιλοκούλουκο, που δεν μπορεί νάναι βέβαια σκυλί τη στιγμή που πέρνει ένα ραβδί και φυεύει. Ταύτεροπά και πριν διαφωτίση ξεκινήη πάλι για τό Πρασσιανό φαράγγι. Η καρδιά του τρέμει μά πρέπει ώστόσο να φανή άνδρας, πρέπει να πειστή ότι όσα ειπε δεν ήσαν όνειρο. Κατεβαίνει πάλι στο περβολάκι και τι να δη. Σε δυό σειρές σπασμένα ανθρώπινα κόκκαλα, ή μια σειρά μπλάβα και ή άλλη άσπρα και τό μοιραίο σκυλί να φυλάη τα άσπρα κόκκαλα.

Τα άσπρα κόκκαλα είναι Τούρκικα γιατί δεν έχουνε άγιο μυρό και τα μπλάβα είναι των Ρωμιών. Έτσι τα ξεχώρισαν και στο 'Αρκάδι όταν ξεθαφταν τους σκοτωμένους που είχε πετρώσει ή πυριτιδνποθήκη και που ήσαν άνακάρτοι Τούρκοι και Ρωμηοί και φύλαξαν τα ρωμαίικα κόκκαλα. Σε ένα κλαδί που φυτρώνει στο γκρεμό βρίσκει κερμασμένη τη κατσούνα του την πέρνει και έτοιμάζεται να φύγη με κομμένο τό αίμα. Μά να σου πάλι τό σκυλάκι μπροστά του.

Την ίδια ώρα ένας βουερός άγέρας που λές και έχει μέσα πνεύματα που κλίνε φύσηξε. Να ήταν άραγε τα πνεύματα των σκοτωμένων του φαράγγιου που δεν βρίσκουν ήσυχία; Και τό σκυλάκι τό

(Συνέχεια εις την 16ην σελίδα)

Η ΓΩΝΙΑ ΜΑΣ

Μια ομάδα από νέους που άσχολούμεθα με τη λογοτεχνία, ζητήσαμε από τό περιοδικό «Μαχητής» να μās φιλοξενήση στις στήλες του όχι ως συνεργάτες—γιατι βέβαια ο «Μαχητής» είναι και ύαρά πολιτικό περιοδικό—άλλά να μās παραχωρήση μια γωνιά ξεχωρη μέσα στην οποία να μπορούμε να καταχωρούμε τα πρώτα γραψίματά μας.

Η γωνιά αυτή δεν έχει καμιά σχέση με τό ύπόλοιπο περιοδικό και προπαντός με την πολιτική αλόχρωσή του. Περιμένωμε όλους τους νέους που γράφουν, ανεξάρτητα από πολιτικές πεποιθήσεις, να φέρουν τις εργασίες των.

Σαν νέοι πρέπει να δημιουργήσωμε κάτι Νέο. Ένας καινούργιος παλμός πρέπει να διαπνέη τα έργα μας. Να τα δονεί μια καινούργια πνοή Μια σιγουριά. Μια αίσιοδοξία. Άνεπηρέαστοι από τους παλιωμένους πια ρυθμούς άς κινήσουμε από άλλους δρόμους. Ζητούμε από τό κοινόν να προσέξη τις πρώτες μας προσπάθειες και να ένθαρύνει μ' ένα χαμόγελο έπιοίκιας τό πρώτο φτερούγισμά μας στον ούρανό της τέχνης.

Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΠΟΥ ΕΚΥΒΕΡΝΗΣΕ

Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Θεν

Τὸ διδύλιον αὐτὸ ἔγινε τόσον περίφημον καὶ ἐδιαδόσθη μὲ τόσην πολλήν προσοχήν καὶ θαυμασμόν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀκόμη—ἐχρησίμευσεν ὡς τὸ κατ' ἐξοχήν στήριγμα διὰ τὴν ἀποστασίαν τοῦ περασμένου αἰῶνος—ὥστε ἀξίζει νὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν ὡς ὁδηγόν μας εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Τὸ παίρνουμεν λοιπὸν ὑπὸ τὴν μορφήν ὑπὸ τὴν ὁποίαν κυρίως ἔγινε γνωστὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν Φαρμακοπούλου (Τρίτη ἔκδοσις 1925), καὶ διαβάζομεν:

«...Χωρὶς νὰ λάβωμεν τὸν κόπον νὰ ἐξηγήσωμεν μὲ φυσικὸν τρόπον τὴν ὀργανικὴν ἀνάπτυξιν, θὰ ἤμπορούσαμε νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι τὰ σπέρματα παντὸς τοῦ ὁποῖον ζῇ ὑπῆρξαν καθ' ὅλην τὴν αἰωνιότητά καὶ δὲν ἀνέμεναν...παρὰ τὴν ἐπιρροὴν ὠρισμένων ἐξωτερικῶν περιστάσεων».

«Ἀναμφιβόλως ἡ ἐπιστήμη δὲν ἤμπορεσε ἀκόμη νὰ ὀρίσῃ ἐπακριβῶς, μὲ ποῖον τρόπον αὐτὴ ἡ ἀξίσις συνέβει ἐν ἱελοτομείᾳ ἀλλ' ἐχόμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἐξερευνησεις τῆς θὰ ἄρουν ἀργότερα τὸν πέπλον αὐτὸν τοῦ μυστηρίου. Πάντως ὅμως αἱ γνώσεις, τὰς ὁποίας ἔχομεν, ἀρκούν νὰ μᾶς δώσουν τοῦλάχιστον τὴν πιθανότητα, θὰ εἴπω μάλιστα τὴν ἀντικειμενικὴν θεδαίωσιν τῆς αὐτομάτου γένεσεως τῶν ὀργανωμένων ὄντων...».

«Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀγνοοῦμεν ἐντελῶς καὶ ὅτι μόλις ἤμποροῦμεν νὰ εἰκάζωμεν τὰ συστήματα τῆς δημιουργίας αὐτῶν τῶν ἀπρηχαιωμένων ἐποχῶν...».

«Ὁὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰς πρώτας περιόδους του, προσήγγισε περισσύτερον καθ' ὅλην τὴν ζωὴν ὑπαρξίν του τὰ κατώτερα του, ἢ κατὰ τὴν σύγχρονον κατάστασιν του».

Καὶ τώρα μὲ κίνδυνον νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς τὴν κατηγορίαν ὅτι ἀνασύρομεν ἀπὸ τὴν λησμοσύνην διδύλιον πού, ὅμως, τόσον ρόλον ἐπαίξεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς νεοελληνικῆς σκέψεως, ἀνοίγομεν τὸ διδύλιον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Χαϊκελ, ὁ κύριος εκπρόσωπος τοῦ μονισμοῦ, ἐκθέτει διαγραμματικῶς τὴν θεωρίαν

του. Τὸ διαβάζομεν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασιν μὲ τὴν ὁποίαν ἔγινε γνωστὸν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινόν. Βλέπομεν λοιπὸν εἰς τὸ ἐξόφυλλον: «Γροντ Χαϊκελ. Ὁ Μονισμός. Ὁμολογία πίστεως ἐνὸς φυσιοδίφου».

Φυσικά εἶναι φανερόν τι συνάγεται ἀπὸ αὐτὸν τὸν τίτλον καὶ τὰ ἀποσπάσματα τοῦ Μπύχνερ. Ἐὰν τὸ ζήτημά μας ἦτο νὰ μάθωμεν, τί πιστεύει καὶ τί δὲν πιστεύει ὁ Χαϊκελ καὶ ὁ Μπύχνερ, τί θεωροῦν ὡς πιθανόν, τί υἱοθετοῦν καὶ τί εἰκάζουν καὶ τί ἐλπίζουν ὅτι κάποτε ἡ ἐπιστήμη θὰ εἴπῃ ἢ δὲν θὰ εἴπῃ, τότε θεαίως τὰ διδύλια αὐτὰ καὶ αἱ θεωρίαι τὰς ὁποίας περιέχουν, θὰ εἶχον ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ τὸ ζήτημά μας δὲν εἶναι αὐτό. Δὲν ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν ὁμολογίαν πίστεως τούτου ἢ ἐκεῖνου τοῦ φυσιοδίφου, ἀφοῦ δὲ ὁλος ὁ ὅρουθος γίνεται διὰ νὰ ἐκβληθῇ ἡ πίστις καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν γνῶσιν. Ἡ αὐτόματος γένεσις ἐπρόκειτο νὰ μᾶς ἐπιβληθῇ, ὅχι ὡς ἄρθρον πίστεως τοῦ Α ἢ τοῦ Β, ἀλλὰ ὡς ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι περὶ ἐπιστημονικῆς ἀληθείας ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένης, δὲν δύναται νὰ γίνῃ σοβαρὸς λόγος οὔτε μὲ τὴν «ὁμολογίαν πίστεως ἐνὸς φυσιοδίφου», οὔτε μὲ τὸ «οὐδεμία ἀμφιβολία», μὲ τὸ «τοῦλάχιστον τὴν πιθανότητα, θὰ εἴπω μάλιστα τὴν ἀντικειμενικὴν θεδαίωσιν», μὲ τὸ θὰ ἄρθῃ «ἀργότερα» ὁ πέπλος καὶ τὰ παρόμοια. Χρειάζεται πειραματικὴ ἐξακρίβωσις τῶν γεγονότων καὶ μαθηματικὴ διατύπωσις αὐτῶν. Χρειάζεται, μὲ ἄλλους λόγους, ἡ συμφωνία τῶν ἐρευνητῶν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ. Ἀλλ' οἱ εἰδικοί δὲν ἐκαταπιάσθησαν μὲ τέτοια ζητήματα, εἴτε διότι εἶναι ἔξω τοῦ κύκλου τῆς θετικῆς ἐπιστήμης, εἴτε, ὅπερ τὸ αὐτὸ εἶναι ἀπρόσιτα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἐρευναν. Καὶ ὅλαι αἱ—ἀποτυχούσαι μέχρι τῆς στιγμῆς—προσπάθειαι πού ἐγιναν διὰ νὰ παραχθῇ εἰς τὸ ἐργαστήριον «αὐτομάτως» ἔστω καὶ ἕνας ἀπλούστατος ζωντανὸς ὀργανισμὸς (4) δεικνύουν τὴν τεραστίαν διαφορὰν πὺ ὅτι ὑπάρχει μετὰ τῆς ζωντανῆς καὶ τῆς νεκρᾶς ὕλης, παρ' ὅλον τὸν ὄγκον

τῶν σημερινῶν γνώσεων, σχετικῶς πρὸς τὰ χημικὰ καὶ φυσικοχημικὰ φαινόμενα. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ὁ διάσημος φυσικὸς Τόμσον λέγει: «Ἀπὸ νεκρᾶν ὕλην δὲν δύναμεθα νὰ ἔχωμεν ζῶν χωρὶς τὴν ἐπίδρασιν τῆς ὕλης πού ἤδη εἶναι ζῶσα. Αὐτὸ νομίζω ὅτι εἶναι μία ἐπιστημονικὴ ἀρχὴ τόσο βεβαία, ὅσον καὶ ὁ νόμος τῆς παγκοσμίου ἑλξεως». Οἱ σημερινοὶ ἐπιστήμονες ὁμολογοῦν ὅτι ἡ σημερινὴ βιολογία πρ' ὅλας τὰς προσόδους, τὰς ὁποίας ἐπετέλεσε, δὲν ἔχει τίποτε νὰ προσθέσῃ σήμερον, μετὰ παρέλευσιν ὀγδόντα περίπου ἐτῶν, εἰς ἐκεῖνα πού ἔγραφε τὸ 1860 ὁ Παστέρ (μὲ τὰ περίφημα πειράματα ἐπὶ τῆς αὐτομάτου γενέσεως):

(4) Ὁ ἀναγνώστης πού ἐνδιαφέρεται νὰ ἴδῃ μίαν ἀναλυτικὴν καὶ ἐμπειριστικωμένην μελέτην διὰ τὸ πρόβλημα τῆς «αὐτομάτου γενέσεως» παραπέμπεται εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἀκτίνες» τ. 1944 σ. 151—162, 202—206, 270—274, ὅπου τρεῖς ἄρθρα μὲ θέμα «Τὸ πρόβλημα τῆς ἀρχῆς τῆς ζωῆς».

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Φεύγουν τὰ σύννεφα γοργὰ
ἀπ' τὸν οὐράνιο θόλο

καὶ ἀκόμα μιὰ φορά

Τὸ καλοκαίρι φάνηκε

νὰ ἔρχεται καὶ φέτο

ὦ τί τρελλὴ χαρὰ

—ο—

Τ' ἀκολουθοῦν στὸ διάδα του

χίλιες χαρὲς καὶ πόθοι

ἐλπίδα μυστικὴ

πού σμίγουν μὲ τὰ λούλουδα

καὶ τ' ἀνθισμένα κλώνια

σ' αἰθέρια μουσική.

—ο—

Ὡ τί ὠραῖα τί γλυὰ

ὁ ἥλιος τοῦ πού λάμπει

ἀπάνω εἰς τὴ γῆ

καὶ ἀγκαλιάζει κάθε τι

πού θρίσκει ἀπὸ κάτω

μ' ἀνείπωτη στοργή.

Ν. ΠΑΤΕΡΟΣ

Ο ΚΛΕΩΝ, ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ ΠΟΥ ΕΛΑΒΕ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

209

Γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ γνωρίσετε καλύτερα τὸν Κλέωνα, πρέπει νὰ εἶτε πῶς τὴν ἔκαμε οὕτῳ τὰ τελευταῖα χρόνια, καὶ νὰ εἶτε παρουσιάσω μαζί του καὶ τὸν παιδαγωγό του.

Πολλὲς φορές σκέπτομαι πῶς μακάρι γάχαν καὶ τὰ σημερινὰ παιδιά παιδαγωγούς, δὲν μπορῶ ὅμως νὰ πῶ, ἂν καὶ σεῖς θὰ θέλατε νὰ ἔχετε τέτοιους.

Τὸ λεξικὸ ἐξηγεῖ τὴν λέξη παιδαγωγός με τὸν ὁρισμό: Διδάσκαλος ἢ αἰκονιδάσκαλος. Φυσικὰ λοιπὸν θὰ μοῦ πῆτε: «Πῶς δὲν ἔχομεν κι' ἐμεῖς παιδαγωγούς; ἔχομεν καὶ παράχομε»

«Ἄν ὅμως κυττάξετε σὲ κανένα με γλυότερο λεξικὸ θὰ δεῖτε τὴν ἀνάληψη τῆς λέξεως:

«Παιδίον—Ἀγωγός, ὁ ἄγων τὸ παιδίον».

Δηλαδή ἐκεῖνος ποὺ ὁδηγεῖ τὸ παιδί: Αὐτὴ τὴ σημασία ἐδίδαν στὴ λέξι οἱ ἄρχαioι «Ἕλληνες

Στὰς Ἀθήνας ὅποιοι εἶχε χρήματα, ἀγόραζε σκλάβους. Οἱ δούλοι αὐτοὶ ἦσαν αἰχμάλωτοι πολέμου ἄλλων κρατῶν, ποὺ τοὺς πωλοῦσαν σὲ μεγάλες ἢ μικρὲς τιμὲς ἀναλόγως με τὴν ἱκανότητά τους. Ὁ δούλος ἦ οἱ δούλοι ποὺ ἤξεραν μόνον μαγειρικὴ, ἡγεράζοντο μόνο γιὰ μιὰ ἀσημένια μνᾶ, ἐνῶ ὁ σπουδασμένος δούλος, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ διδάξῃ ὅχι μόνο τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα τους ἀκόμη, μπορεῖ νὰ πωληθῇ καὶ γιὰ χίλιες δραχμὲς.

Μεταξὺ τῶν δούλων τοῦ πλουσί-ου Ἀθηναίου ἦταν πάντα κι' ἓνας δούλος παιδαγωγός.

Μόλις τ' ἀγόρια γινόνταν ἔξη χρόνων κι' ἐφευγαν ἀπὸ τὴς φροντίδης τῆς μητέρας: τῶν καὶ τῆς τροφῆς, ὁ παιδαγωγός τὰ ὁδηγοῦσε στὸ σχολεῖο καὶ πήγαине μαζί τους στὰ γυμναστήρια καὶ στὰ παιχνίδια. Αὐτὸς τὰ πρόσεχε σ' ὅλα ὥστε νὰ μὴν ἀποκτήσουν κακὲς συνήθειες καὶ τὰ μάθαινε νὰ παρατηροῦν καὶ νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ ὅτι ἦταν καλὸ καὶ ὠραῖο.

Στὴν ἀρχὴ τὰ πήγαιναν μόνο στὸ σχολεῖο καὶ τ' ἀφηναν με τὸ δάσκαλο Ἀργότερα ὅταν ἦσαν ἀρκετὰ μεγάλα, τὰ πήγαιναν στὸ γυμναστήριο, ὅπου ὑπῆρχε πάντοτε ἰδιαίτερος χώρος γιὰ νὰ γυμνάζωνται τὰ παι-

διά Ἐκεῖ μάθαιναν νὰ τρέχουν, νὰ παλεύουν, νὰ ρίχνουν δίσκο κι' ἄλλα ἀνδρικά ἀγωνίσματα.

Θὰ καταλάβουμε ὅμως καλύτερα, ἂν πᾶμε στὸ σχολεῖο μαζί με τὸν μικρὸ Ἀθηναῖο καὶ δεῖτε τί ἀκριβῶς κάνει κεῖ.

Ὁ παιδαγωγός τὸν πηγαίνει στὸ σχολεῖο, μόλις ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. Νομίζετε ὅτι ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Δευτέρα, σὴν καὶ σὰς; Ὀχι γιὰτί τότε δὲν εἶχαν τὰ ἴδια ὀνόματα οἱς ἡμέρες, δὲν εἶχαν κἀν ἐβδομάδες, τοῦλάχιστον σὴν τις δικές μας. Τὸ μὴ νὰ ἀποτελοῦσαν τρεῖς δεκάδες Μερικοί μῆνες εἶχαν τριάντα μέρες καὶ τότε οἱ δεκάδες τους (ὅπως τὸ λέει ἄλλωστε καὶ ἡ λέξις) εἶχαν δέκα μέρες ἢ καθε μιὰ. Ἄλλοι ὅμως εἶχαν εἰκοσι ἐννέα μέρες καὶ τότε ἡ τελευταία δεκάδα εἶχε ἐννέα μέρες. Ὅσο γιὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν ἦταν ἡ πρώτη, ἡ δευτέρα κλπ ὡς τὴν δεκάτην.

Τὸ σχολεῖο ἀρχίζει με τὴν ἀνατολὴ καὶ τελεῖωνε με τὴν δύση τοῦ ἡλίου.

Ὁ Κλέων αὐτὴ τὴ φορὰ πῆγε νορίτερα ἀπὸ τὴ συνειθισμένη ὥρα, γιὰτί ὁ Γλαύκων (ἓνα παιδί δυο-τρίχ χρόνια μεγαλύτερο του) καθαρὶς ἀκόμη τὰ καθίσματα τῆς τάξεως, κι' ὁ Λυσίας ἐτοιμάζει τὸ μελάνι καὶ κερῶνει τὴς πλάνες τοῦ γράμματος. Αὐτὰ τὰ δυὸ παιδιά εἶναι πολὺ φτωχὰ γιὰ νὰ μποροῦν νὰ πληρῶνουν δάσκαλο, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχουν μεγάλη ἀγάπη στὰ γράμματα, ὁ δάσκαλος δέχθηκε νὰ τοὺς κἀν μάθημα, καὶ γιὰ πληρωμὴ νὰ κάνουν διάφορες δουλειὲς στὸ σχολεῖο. Ὁ μικρὸς Κλέων εἶν' ἀκόμα στὴν προκαταρκτικὴ τάξη καὶ μαθαίνει νὰ διαβάξῃ καὶ ν' ἀποστηθίξῃ ποιήματα, ἀλλὰ τὸν ἐρχόμενο χρόνο θὰ μάθῃ νὰ γράφῃ πᾶς σὲ μιὰ κερωμένη μικρὴ πλάκα με μιὰ πέννα ποὺ τὴν λένε «στυλό». Εἶναι καμωμένη ἀπὸ ἐλεφαντόδοντο ἢ μιὰ ἄκρη τῆς εἶναι μυτερή, ἢ ἄλλη πλατεῖα. Γράφει πρῶτα με τὴ μυτερή ἄκρη, κι' ἐπειτα τὰ σβύνει με τὴν πλατεῖα τρίβει λίγο τὴν πλάκα, κι' ἐτοιμὴν ἔχει ἐτοιμὴ γιὰ τ' ἄλλο μάθημα.

Εἶχε κι' ἓναν συμμαθητὴ ποὺ τὸν ἔλεγαν Ἀττικὸ. Αὐτὸς πάλι ἦταν ἀδύνατο νὰ μάθῃ, ἀκόμα κι' αὐτὸ

τ' ἀλφάβητο, ἂν κι' ὅταν ἦταν καμὶ μὴς πονηριά, τὴν μάθαινε καλύτερα ἀπ' ὅλους. Στὸ τέλος ὁ πατέρας του σκέφθηκε ἕναν ἄλλο τρόπο. Τὸν πῆρε ἀπ' τὸ σχολεῖο κι' ἀγόρασε εἰκοσι τέσσερες δούλους τῆς ἡλικίας τοῦ γιοῦ του. Στὸν καθεὶνα ἔδωσε γιὰ ὄνομα ἓνα γράμμα τοῦ ἀλφάβητου, δηλαδή ὁ Ἀλφα, ὁ Βῆτα κλπ. κι' ἐπλήρωσε ἓνα δάσκαλο νὰ κἀν μάθημα σ' ὅλους μαζί. Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς κι' ὁ Ἀττικὸς, ποὺ πότε φώναζε στὸν Γάμμα νὰ πιάσῃ τὴ σφαῖρα, πότε ἔλεγε στὸν Δέλτα νὰ παραβοῦν στὸ τρέξιμο, ἔμαθε θυμάσια ὅλα τὰ γράμματα κι' ἀρχισε νὰ τὰ βάζῃ μαζί καὶ νὰ σχηματίζῃ λέξεις.

Πρὶν ν' ἀρχίσῃ νὰ πηγαίνῃ ὁ Κλέων στὸ σχολεῖο, ὅταν ἦταν ἀκόμα πολὺ μικρός, ἀνέθηκε μιὰ μέρα τὰ σκαλοπάτια τοῦ κρεββατιοῦ τῆς μητέρας του. Πρέπει νὰ ἔχετε ὅτι τὰ κρεβάτια τῶν Ἀθηναίων ἦταν ψηλά κι' εἶχαν σκάλες. Ἀνέθηκε λοιπὸν στὸ κρεβάτι τῆς μητέρας του καὶ μάζεψε τὸ χιτῶνα τοῦ πάνω στὸ στήθος, με τὸ ἓνα χέρι, ὅπως εἶχε δεῖ νὰ κἀν κάποτε κάποιος ρήτωρ, τὴν ὥρα ποὺ περνοῦσε με τὴν τροπὴ τοῦ ἀπὸ τὴς μαρμαρίνης στοῖες, ὅπου συνειθίζαν νὰ μαζεῦνται οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ν' ἀκοῦν τὰ λόγια τῶν σοφῶν. Ἐπειτα, σ' αὐτὴ τὴ στάσι, ἔδωκε ἓνα λόγο στὴ δικὴ του μωρουδίστικη γλῶσσα, ἀρχίζοντας ὅμως μ' ἓνα σοβαρὸ καὶ σπουδαῖο: «ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι». Ἄν κι' οἱ γονεῖς του δὲ φάνηκαν μπροστὰ του νὰ δώσουν σ' αὐτὸ σπουδαῖα σημασία, μόλις ἔμειναν μόνοι εἶπαν: «Τὸ παιδί μας θὰ γίνῃ ρήτωρ. Πρέπει λοιπὸν νὰ φροντίσωμε νὰ μελετήσῃ τὰ ἔργα τῶν μεγάλων ποιητῶν μας». Ἀφοῦ λοιπὸν ἔμαθε νὰ γράφῃ, ἄρχισε νὰ μελετᾷ τοὺς περίφημους ἀρχαίους στίχους τοῦ Ὀμήρου. Ὀχι βέβαια ἀπ' τὸ βιβλίον γιὰτί φυσικὰ θὰ ξεύρετε ὅτι τότε δὲν ὑπῆρχαν τυπωμένα βιβλία, κι' ἐλάχιστα χειρόγραφα. Τὰ μάθαινε ἀπὸ δάσκαλό του, ποὺ πρόσεχε πῶς νὰ κινῇ, νὰ λέῃ τοὺς στίχους με καθαρὴ φωνή, με νόημα κι' ἐκφραση.

(Συνεχίζεται)

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κράτος χωρίς ἀρχηγὸ καὶ 6 μῆνας χωρίς βασίλισσα δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ. Ἄν τὸ σμήνος μείνῃ ὀρφανὸ καὶ χωρίς βασίλισσα αἱ ἐργασίαι παραλύουν καὶ καταστρέφεται.

Ἡ βασίλισσα ζῇ πέντε χρόνια περίπου μὰ μόνον τρία χρόνια μπορεῖ νὰ γεννᾷ καρποφόρα. Αὐτὸς δὲ εἶνε καὶ ὁ σπουδαιότερος προορισμὸς τῆς, γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ὁ μοναδικὸς τῆς. Ἡ βασίλισσα ἔχει σῶμα μεγαλύτερον τοῦ κηφήνος καὶ τῆς ἐργάτιδος, ἰδίως δὲ κοιλίαν πολὺ μεγαλύτεραν.

Ἐχει τέλει τὰ γεννητικὰ τῆς ὄργανα ἐνῶ ἡ ἐργάτις ὅτε λή καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἐργάτις δὲν γεννᾷ παρὰ μόνον σὲ ἐξαιρετικές περιπτώσεις (παρθενογονία). Δὲν γεννᾷ ἡ βασίλισσα ὅλο τὸν χρόνον, ἀλλ' ὠρισμένες ἐποχές, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ὠν εἶνε διάφορος καὶ ἡ διαφορὰ αὐτὴ εἶνε μεγάλη ἀπὸ ἐποχῇ σ' ἐποχῇ.

Τὸν Ἀπρίλιον Μάϊον καὶ Ἰούνιον ἡ νέα κι' ἐπιλεγμένη βασίλισσα γεννᾷ τὰ περισσότερα αὐγά, 250) οὐγὰ τὸ 24ωρον (τὸ διπλάσιον τοῦ βάρους τῆς) μπορεῖ νὰ γεννηθοῦν ἀπὸ τὴν βασίλισσα τὴν ἐποχὴν αὐτῇ. Μάλιστα ὑπάρχουν ποικιλίαι ποὺ μπορεῖ νὰ περάσουν τὰ 3200 αὐγὰ τὸ 24ωρον (Κύπρον, Ἰταλίαν). Ἡ βασίλισσες γίνονται ἀπὸ τὰ αὐγὰ ποὺ προορίζονται γιὰ ἐργάτιδες, ἀλλὰ τότε τοποθετοῦνται σὲ ἰδιαίτερα κελλία διαφέροντα ἀπὸ τὰ ἄλλα ὡς πρὸς τὸ σχῆμα καὶ μέγεθος. Τὰ κελλία αὐτὰ κατασκευάζονται ἔτσι ἀπὸ τὶς ἐργάτιδες, μπορεῖ δὲ καὶ ὁ μελισσοκόμος νὰ τὰ κατασκευάσῃ τεχνητῶς, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ γεννηθῇ τὸ αὐγὸ, ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ γίνῃ βασίλισσα χρειάζονται 14 ἕως 16 ἡμέρες. Μετὰ 10 δὲ ἡμέρες τὸ πολὺ, ἑκτὸς ἂν δυσμενεῖς καιρικαὶ συνθήκες τὸ ἐμποδίσουν γίνονται οἱ γάμοι τῆς βασίλισσας πάντοτε ἑκτὸς τῆς κυψέλης καὶ στὸν ἀέρα. Τὴ γονιμοποίησι κάμνει ἕνας κηφήν, ὁ ἰσχυρότερος, ὁ ὁποῖος μετὰ ἀποθνήσκει. Σπανιότατα δὲ καὶ μετὰ δύο μῆνας μπορεῖ νὰ

γίνῃ ἡ γονιμοποίησις τῆς βασίλισσας.

Ἡ γονιμοποίησις αὐτὴ τῆς βασίλισσας γίνεται μιὰ φορὰ σ' ὅλη τῆς τὴ ζωῇ. Ἄν ἡ βασίλισσα δὲν γονιμοποιηθῇ τότε ἀχρηστεύεται καὶ γεννᾷ μόνον αὐγὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα γίνονται κηφήνες (ρρενοτόκος). Τὰ αὐγὰ ποὺ γίνονται ἀπὸ γονιμοποιημένη βασίλισσα τὶς 8 πρώτες ἡμέρες ἀπὸ τὶς γονιμοποιήσεως εἶνε αὐγὰ κηφῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Μετὰ τὰς 8 ἡμέρας τὰ γεννητικὰ τῆς ὄργανα τακτοποιοῦνται καὶ γεννῶνται αὐγὰ γονιμοποιημένα ἐργατῶν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς τῆς βασίλισσας αἱ ἐργάτιδες τῆς κοινωνίας τὴν φροντίζουν, τὴν περιποιούνται καὶ τὴν τρέφουν ἐξαιρετικὰ γιὰτὶ χωρίς τὶς φροντίδες αὐτὲς ἡ ζωὴ τῆς εἶνε ἀδύνατος. Εἰς περίπτωσιν δὲ ποὺ ἡ βασίλισσα θὰ καταστραφῇ αἱ ἐργάτιδες τὴν ἀντικαθιστοῦν ἐγκαίρως.

Η ΕΡΓΑΤΙΣ

Ἡ ἐργασία ἀνήκει σ' αὐτὴν. Αὐτὴ ἐπισκευάζει καὶ κατασκευάζει τὰς κηρήθρας, διατρέφει τὸν γόνον, διατηρεῖ καθαρὴν τὴν κυψέλην κανονικὴν τὴν θερμοκρασίαν καὶ τὸν ἀερισμὸν τῆς.

Αὐτὴ εἶνε ὁ φρουρὸς τῆς κυψέλης, αὐτὴ ἐμποδίζει τὴν εἴσοδον στὴν κυψέλην ξένων πρὸς τὴν κοινωνίαν τῆς μελισσῶν, αὐτὴ μεταφέρει τὸ ὕψωρ, τὴν γυρὶν, τὴν πρόπολιν, τὸ νέκταρ αὐτὴ τὸ μετατρέπει εἰς μέλι, αὐτὴ κατασκευάζει τὸν κηρὸν ἀπὸ τὶς γλυκεῖες οὐσίαι ποὺ τρέφεται. Ἡ ἐργάτις δὲν γεννᾷ λόγῳ τῆς ἀτελείας τῶν γεννητικῶν τῆς ὀργάνων. Μόνον ὅταν τὸ σμήνος μείνῃ χωρὶς βασίλισσα γεννᾷ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ ἀντικατάστασις τῆς εἶνε ἀδύνατος (Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον).

Εἵκοσι μίαι ἡμέραι ἀπαιτοῦνται γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ὦν τελεία ἐργάτις. Ἡ διάρκειά τῆς ζωῆς τῆς εἶνε ἀπὸ 35—40 μέρες τὴν ἄνοιξιν. Πεθαίνει ἀπὸ ὑπερκόπωση. Τὸν χειμῶνα ζῇ καὶ 6 μῆνες.

ΟΙ ΚΗΦΗΝΕΣ

Αὐτὰ εἶνε τὰ ἄρρενα. Εἶνε μεγαλύτεροι ἀπὸ τὶς ἐργάτιδες, δὲν ἔχουν κέντρον οὔτε προβοσκίδα. Εἶνε δειλοὶ καὶ ἀνίκανοι νὰ κάνουν κάθε δουλειά. Ζοῦν πάντοτε καὶ τρέφονται ἀπὸ τὶς κυψέλες καὶ δὲν ἐξέρχονται παρὰ μόνον ὅταν πρόκειται νὰ γονιμοποιηθῇ ἡ βασίλισσα. Ὁ θάνατός τοὺς εἶνε πάντοτε βίαιος. Δηλαδὴ τοὺς σκοτώνουν ἡ τοὶς ἐκδιώκουν αἱ ἐργάτιδες.

ΓΟΝΟΣ

Ὅταν οἱ μέλισσες εἶνε στὸ στάδιο τοῦ αὐγοῦ καὶ τοῦ σκώληκος, ἀποτελοῦν τὸν γόνον. Ὁ γόνος λέγεται νέος, ὅταν εἶναι στὸ στάδιο τοῦ αὐγοῦ καὶ παλαιὸς ὅταν εἶνε στὸ στάδιο τοῦ σκώληκος. Τὰ ὠρία γεννῶνται ἀπὸ τὴν βασίλισσα καὶ τοποθετοῦνται στὸν πυθμένα τοῦ κελλιοῦ. Ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς θερμότητος ἐκκολάπτειν αἱ μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν. Οἱ ἐξερχόμενοι σκώληκες εἶνε λευκοὶ χωρὶς πόδας καὶ παραμένουν μέσα στὸ κελλί συνεστραμμένοι σὰν τόξο.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα δὲ ποὺ θὰ γεννηθῇ ἕνα αὐγὸ σὲ 15 μέρες θὰ γίνῃ βασίλισσα, σὲ 21 ἕως 22 μέρες θὰ γίνῃ ἐργάτις καὶ ἂν εἶνε ἀγονιμοποίητο σὲ 24 ἕως 25 μέρες θὰ γίνῃ κηφήν. Ἀφοῦ εἴδαμε ἕνα-ἕνο τὰ ἄνωμα μιᾶς κοινωνίας θὰ κάνουμε μιὰ γενικὴ ἀνασκόπησιν τῆς ζωῆς τῆς μέλισσας.

Γιὰ νὰ ζήσῃ ἕνα σμήνος θέλει μιὰ φωλιὰ.

Καὶ τέτοια θὰ εἶναι μιὰ οἰαδήποτε κοιλότης δένδρου ἢ βράχου. Ὅταν λοιπὸν μπῇ μέσα σὲ μιὰ τέτοια κοιλότητα, ἡ πρώτη φροντίς τοῦ εἶνε νὰ κλείσῃ ὅλες τὶς ὁπές καὶ ν' ὀφίσῃ μιὰ μόνον γιὰ εἴσοδο.

Ὡς μέσον γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν οἱ ἐργάτιδες χρησιμοποιοῦν τὴν πρόπολιν (οὐσία ρητινώδη) ποὺ τὴν πέρνουν ἀπὸ τὰ δένδρα.

Μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς φωλεᾶς τῶν ἐπιδίδονται στὴν κατασκευὴ τῶν κηρηθρῶν φτεριάζοντας μετὰ τὸ στόμα τοὺς τὸ ἑνακὸν τὰ στὸ ἄλλο τὰ κελλία ποὺ χρησιμεύουν γιὰ νὰ κάθωνται μέσα γιὰ γόνον καὶ γιὰ ἀποθήκες.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

2ον

« Ἀπὸ ἰδικῆς μου σκοπιᾶς εἴμεθα τραπεζίται ἐπενδύοντες κεφάλαια εἰς ἐπὶ ὑγιῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων στηριζομένους ἐπιχειρήσεις, ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ἀνόρθωσιν. Αὐτὸ εἶναι τὸ βασικόν μας ἔργον. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τούτου ἀπορροσῶν ὑποχρεώσεων, τὸ Κεγκρέσσον, διὰ τοῦ Νόμου Ἐξωτερικῆς Βοηθείας καθώρισεν ἀριθμὸν εἰδικῶν καθηκόντων τῆς Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας. Ἐπὶ πλεόν μᾶς ἀνέθεσε καὶ τινα εἰδικὰ καθήκοντα συνδεόμενα μὲ τὴν ἐσωτερικὴν μας οἰκονομίαν, καὶ ἔπειτα, διὰ τὴν ἀποκλεισθῆναι τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ νὰ εὐρεθῶμεν ἔστω καὶ ἐπὶ στιγμὴν ἄνευ ἀπασχολήσεως, μᾶς προσέθεσε καὶ ἀριθμὸν τινα ἀκόμῃ ποικίλης φύσεως καθηκόντων.

« Τὰ καθήκοντα ἀνορθώσεως εἶναι φυσικὰ πρωτίστης σημασίας. Ἐχομεν ἐντολὴν :

» 1. Νὰ προαγάγωμεν τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν εἰς ἐκάστην τῶν 16 χωρῶν.

» 2. Νὰ προαγάγωμεν τὴν βιομηχανικὴν παραγωγὴν.

» 3. Νὰ δοθῇσιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν καὶ διατήρησιν ὑγιῶν νομισμάτων, προϋπολογισμοῦ καὶ δημοσίων οἰκονομικῶν.

» 4. Νὰ διευκολύνωμεν καὶ νὰ ἐνισχύσωμεν τὸ ἐμπόριον ἐντὸς τῆς Ἑρῶπης καθὼς καὶ μεταξὺ Ἑρῶπης καὶ ὑπολοίπων χωρῶν τοῦ κόσμου.

» 5. Νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὰς Ἀμερικανικὰς ἐπενδύσεις ἐν Ἑρῶπῃ δι' ἐγγυήσεων μετατροπῆς ἐκάστου τοπικοῦ νομίσματος εἰς δολλάρια.

» 6. Μὲ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἑθνικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου νὰ καθορίζωμεν εἰς ποίας περιπτώσεις ἢ δοθῇσι θὰ πρέπει νὰ δίδεται ὑπὸ μορφῇ δανείου ἢ δωρεᾶς.

» 7. Νὰ διαπραγματευώμεθα διὰ τὴν παρκαμὸν ἐν Γερμανίᾳ ὠρισμένων ἐγκαταστάσεων αἱ ὁποῖαι προωρρίζοντο διὰ μεταφορὰν ἐκτὸς αὐτῆς ἐναντὶ ἐπανορθώσεων.

» 8. Νὰ φροντίζωμεν ὥστε ἡ ὑπαρξὶς κεφαλαιῶν ἀνηκόντων εἰς πολίτας τῶν μετεχουσῶν χωρῶν ἀλλ' ἐυρισκομένων εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ἐπικράτειαν, ὡς καὶ εἰσοδημάτων

τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ἀνακαλύπτωνται ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ ὑπὸ τῶν μετεχουσῶν χωρῶν καὶ ὅπως ταῦτα χρησιμοποιῶνται καταλλήλως διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Προγράμματος Ἑρῶπαϊκῆς Ἀνορθώσεως.

» 9. Νὰ ἐνισχύωμεν τὴν εἰς ἐξωτερικὸν δυνατόν βαθμὸν χρησιμοποίησιν ἐργατικῶν χειρῶν ἐντὸς ἐκάστης μετεχούσης χώρας, συμπεριλαμβανομένων, ὅσας τις τοῦτο καθίσταται δυνατόν, διευθετήσεων μετὰ τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως Προσφύγων.

» 10. Νὰ φροντίζωμεν ὥστε τὰ προϊόντα μας νὰ ἐξάγωνται κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ μετεχούσας χώρας ἐδαφικῶς ἐκτεινομένων ἐπὶ τῆς Ἑρῶπαϊκῆς ἡπείρου εἴτε ὁλικῶς εἴτε μερικῶς.

» 11. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἑθνικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διὰ συμφωνίας μὲ τὰς συμμετεχούσας χώρας νὰ ἀναπτύξωμεν προγράμματα διὰ τῶν ὁποίων τὰ ἑξῆς :

Ἡ Κρήτη εἶναι τὸ ἀκατάβλητον φρούριον τῆς Δημοκρατίας.

.....
ὅποια εἰς ἐθνικὰ νομίσματα κεφάλαια νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς παραγωγὴν τῆς ἀνορθώσεως εἰς τὰς χώρας οἱ ὁποῖαι λαμβάνουν βοήθειαν ὑπὸ μορφῇ δωρεᾶς. «Ὅταν μία χώρα λαμβάνῃ δωρεὰν ἀντὶ δανείου ὀφείλει νὰ καταθέσῃ, εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἐξυπηρετήσεως τῆς ἀνορθώσεως τῆς, ἀντίστοιχον ποσὸν ἑθνικοῦ τῆς νομίσματος.

» 12. Νὰ ἰδρύσωμεν ἀνὰ μίαν ἀποστολὴν εἰς ἐκάστην τῶν μετεχουσῶν χωρῶν ἢ ὁποῖα θὰ δοθῇ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν προγραμμάτων ἀνορθώσεως καὶ θὰ παρακολουθῇ μέχρι καὶ τῆς τελευταίας φάσεως τὴν χρῆσιμόποίησιν τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα θὰ λαμβάνωνται ἕως τῆς Ὁργανώσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας.

» 13. Νὰ θέσωμεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἑρῶπαϊκῶν χωρῶν τὴν Ἀμερικανικὴν τεχνικὴν πείραν καὶ τὰς Ἀμερικανικὰς συμβουλὰς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς παραγωγῆς δηλαδὴ, νὰ ἐξαγάγωμεν πείραν καθὼς καὶ ἐμπορεύματα».

Εἰς τὰ ἄρθρα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπα-

κολουθήσουν, θὰ δοθοῦν ἐξηγήσεις ἐπὶ ὠρισμένων λεπτομερειῶν τῶν καθηκόντων τῆς Ἑλλάδος τῶν ἀπορροδόντων ἐκ τῆς συμφωνίας, ἐπὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα αὕτη πρέπει νὰ λάβῃ διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ρόλου τῆς εἰς τὴν ὁμαδικὴν προσπάθειαν τῶν Ἑρῶπαϊκῶν λαῶν.

II

Ἡ ἐξασφάλις τῆς ἀποτελεσματικῆς χρησιμοποίησεως ὅλων τῶν πόρων τῆς Ἑλλάδος

Διὰ τὴν συμμετάσχη πλῆρως εἰς τὸ πρόγραμμα Ἑρῶπαϊκῆς Ἀνορθώσεως, ἡ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ ὠρισμένους ὅρους. Οἱ ὅροι οὗτοι καθρίζονται εἰς τὴν Συμφωνίαν Οἰκονομικῆς Συνεργασίας τοῦ ὑπεγράφη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑνωμένων Πολιτειῶν.

Ὁ πρῶτος ὅρος τῆς συμφωνίας εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὀρθὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν χρησιμοποίησιν ὅλων τῶν πόρων οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς. Τοῦτο σημαίνει ἐπὶ παραδείγματι, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ πρέπει νὰ φροντίξῃ ὥστε ὅλα τὰ εἶδη ἀνορθώσεως νὰ χρησιμοποιῶνται πραγματικῶς διὰ τοὺς σκοποὺς διὰ τοὺς ὁποίους προρίζονται καὶ νὰ μὴ διασχετεύωνται πρὸς τὴν μαῦρην ἀγοράν. Σημαίνει ἐπίσης ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποσχεθῇ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὸ νὰ ἀπορροφηθοῦν τὰ ἀγαθὰ ἀνορθώσεως ὑπὸ τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως. Σημαντικὸν ποσοστὸν τοῦ Προγράμματος Ἑρῶπαϊκῆς Ἀνορθώσεως πρέπει νὰ διατεθῇ διὰ χρήσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποδώσουν ἀποτελέσματα διαρκείας διὰ τὴν Ἑρῶπαϊκὴν ἀνόρθωσιν.

Ἡ Ἑλλάς συμφωνήσῃ νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν τήρησιν τῶν εἰδῶν ποὺ θὰ λαμβάνῃ ὥστε αὕτη νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ καθωρισθέντα καὶ τοῦτο θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς συστήματος παρακολουθήσεως ἐγκρινόμενου ὑπὸ τῆς Ὁργανώσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας. Οὕτω ἡ Κυβέρνησις ἔχει νὰ κάμῃ κάτι περισσότερον ἀπὸ τὸ νὰ ἐκδίδῃ κανονισμοὺς διὰ τὴν κατάλληλον χρῆσιν τῶν εἰδῶν ἀνορθώσεως.

(Συνεχίζεται)

Ο ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΩΣ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΣ & ΦΩΤΕΙΝΟΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Θ. ΦΙΩΤΑΚΗ

Η'.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ

«Η «Λάβελαντι» γράφει «Χαρετίζομεν εἰς τὸν Βενιζέλον τὸν Διπλωμάτην τῶν ἀγνωτέρων μέσων τὸν Εἰρηνοποιόν, τὸν ἀναισθητιστήν, τὸν ἀπαράμιλλον πολιτικόν. Ἄνδρα ὁ ὁποῖος εἶδε κοντὸ καὶ μακρυά, ὁ ὁποῖος εἶδε κατὰ πλάτος καὶ ὕψος, ὁ ὁποῖος συέλαβε, παρεσκεύασεν, ἠθέλησεν, ἐπέρανε, καὶ ἐπραγματοποίησε ὁλόκληρον τὸ κολοσιαῖον ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν μὲ θάρρος καὶ πολιτικὴν ὠριμότητα μεγαλοφυοῦς βαθύτητος. Ὑπηρετήσε μὲ τὸ τουφέκι, ὑπερηστίσθη, ἐτίμησε, ἐμεγάλωσε καὶ ἀνύψωσε τὴν χώραν του. Συνήντησε δυσκολίας καὶ κόπους, κινδύνους, θρίμβον καὶ ἀντομοιβήν. Οὕτω τὰ πάντα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἶναι ἐνδοξα καὶ ἀρμονικὰ μὲ τὴν σφραγίδα τὴν μᾶλλον εὐγενῇ τῆς ὑπερτάτης λογικῆς. Ὁ Βενιζέλος εἶναι ἓνα ἐθνικὸν παράδειγμα».

Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Μωρίς Χένεγκαν εἶπεν «Ἡ Ἑλλὰς ἐγέννησε πολλοὺς Μεγάλους ἄνδρας, δὲν ἐγέννησεν ὅμως κανένα διαπρεπέστερον καὶ σεβαστότερον ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον. Ἡ νεωτέρα Ἑλλάδα δὲν ἔχει διόλου νὰ ζηλεύσῃ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα κατὰ τοῦτο.

Η ΛΑΪΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟ

Θελοῦμεν σκόπιμον νὰ παρθεσώμεν ἐδῶ λίγα ἀπὸ τὰ ἄπειρα λαϊκὰ ποιήματα ποὺ ὑμνοῦσαν τὸν Βενιζέλον καὶ τὸ ἔργον του.

ΓΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

- » Δὲν ἔχει ἡ φαντασία μου Πηγὰς
(σιον τὴν πτῆσιν
- » Ἄν μπόρουν τάττω τοῦρανοῦ
(στὴ γῇ νὰ κατεβάζω
- » Φερώνυμε τῆς Λευτερίας ὅταν
(τὸ πλάνο βλέμμα
- » Ἀπ' τῆς Σητείας μας πὰ μακρυὰ
(νὰ χωριά ὥστε νὰ πάγ

» Πάρε πτερὰ τοῦ Ἀετοῦ καρδιὰ
(ἀπὸ λιοντάρι

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Καὶ ἀπευθυνόμενος τώρα πρὸς τοὺς Νέους μας σὲς κρίσιμες στιγμὲς ποὺ διέρχεται ἡ Πατρίδα, τοὺς παρορμῶμεν, ὅπως, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ τίμιον παράδειγμά του, προχωρήσουν πρὸς τὸν εὐγενῇ στίβον ποὺ διεξήγαγε τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ὁ. Ἐλευθ. Βενιζέλου. Ἐμπρὸς ἀγαπητοί μου. Ἀφιερώσατε τὴν πρώτην σας προσπάθειαν γιὰ τὴν σωτηρία τῆς Πατρίδος ποὺ ἀπὸ σοβαρώτατον σήμερον ἀπειλεῖται κίνδυνον καὶ μαζί ἔντονα ριχθῆτε στὴν κατάκτησιν τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιών ποὺ θ' ἀποτελέσουν τὸν στίβον καὶ ἐπαθλον στὴν εἰρηνικὴν περίοδον ὅλων τῶν Λαῶν. Ὀπλισθῆτε μὲ τὴν θείαν πανοπλίαν τῆς πίστεως ποῦχει τὴν δύναμιν τὰ ὅρη νὰ μετακινή καὶ θὰ νικήσετε. Ἀρχίσετε τὸν ἀγῶνα αὐτὸν μὲ ἐλληρικὴν ὁρμήν, μὲ τοῦ Μεγάλου Κρητὸς μας τὴν ἐνθαρρυντικὴν πνοήν, μὲ τὴν ἐλληνικὴν ὁψιν ποὺ μὲ βῆα μετράει τὴν γῆν. Μὲ τὴν ἰσχυρὴν βούλησιν ἄκαμπτη σ' ὅλα τὰ ἐμπόδια μὲ τὴν πρόθεσιν πρωταθλητὴς ὡς πάντα εἰς τὴν πάλην αὐτὴν νὰ ἀναδειχθῆτε ὡς οἱ πολλοὶ μας πρόγονοι. Προέχει καὶ πάντοτε μὲν ἀλλὰ πρὸ πάντων σήμερον ἡ προσφορά τῶν ὑπηρεσιῶν σας πρὸς τὴν πατρίδα, πρὸς τὴν Ἑλλάδα Ἰδέαν, πρὸς τὴν ανανθρώπιναν ἀνθρωπιστικὴν Ἰδεολογίαν ποὺ ἐπάξια ἀπὸ τὸ ἀπώτατον παρελθόν, ὡς σήμερα ἐκπροσωπεῖ ἡ Ἑλλάδα. Τεθῆτε ὁλόψυχα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου. Ἀντιταχθῆτε εἰς τὴν βίαν ποὺ ἀπειλεῖ νὰ στραγγαλίσῃ τὸς ἐλευθερίας τῶν Λαῶν καὶ νὰ τὸς ὑπαγάγῃ εἰς τὸ ἐξουθενωτικὸν σύστημα τῆς Μηχανοποιήσεως τοῦ ἀτόμου. Καλλιιεργήσετε τὰ ἀνθρωπιστικὰ Ἰδεώδη στίς ἐλ-

ληνικὲς ψυχὰς σας, γιατί σεῖς ἔχετε ὅλων τῶν Νεολαῶν τοῦ κόσμου τὴν ἱερωτέραν πρὸς τοῦτο ὑποχρέωσιν, Γιατί ἐπὶ τῶν ὤμων σας φέρετε τὴν βαρυτέραν κληρονομίαν τῆς Πανένδοξης προγονικῆς Ἱστορίας. Ἀκολουθήσετε τὰ ἔχνη τοῦ Μεγάλου Ἐθιάρχου καὶ ἡ ἐπιτυχία σας θὰ εἶναι ἐξησφαλισμένη. Ἀρθῆτε πάντοτε ὑπεράνω νῶν στενῶν καὶ ἰδιοτελῶν κομματικῶν ἐπιδιώξεων καὶ χρησιμοποιήσατε τὴν εὐγενῇ ἰδεολογίαν σας μόνον ὡς μέσον ἐξυπηρετήσεως τῶν γενικῶν συμφερόντων. Ἐχετε ὡς βάσιν εἰς τὰς παντὸς εἶδους σχέσεις Σας τὸ φίλει ὡς μισῶν καὶ μισητὸς ὡς φιλήων τῶν θείων προγόνων διὰ νὰ μὴ φθάνετε εἰς ὑπερβολὰς εἰς τὰς φιλικὰς ἐκμυστηρεύσεις σας. Οὐτε νὰ ἐκτείνετε τίς ἀντιθέσεις σας εἰς τὸ σημεῖον νὰ ζημιουργῆτε χάσμα ἀγεφύρωτον ποὺ προκαλεῖ πάντα τῆς πατρίδος τὰς συμφοράς.

Λάβετε ἀποφασιστικὴν θέσιν μπροστὸ στὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ζωῆς. Ἀποβλέψατε εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς ὡς τὸν θέλει σήμερον ἡ ἐξελεγμένη μὲ τὸν πολιτισμὸν Κοινωνία, ὅστις εἶναι, πνευματικὲς καὶ ἠθικὲς κατακτήσεις, εὐημερία τοῦ συνόλου καὶ ὑπὲρ αὐτὰ τὰ ἀνθρωπιστικὰ Ἰδεώδη Μέσα σὶὸ πλαίσιο αὐτὸ βρίσκεται ἡ σωτηρία τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Καὶ τονίζω ἐδῶ Ἑλληνικῆς γιὰ τὴν σῶζοντιαν τὴν Ἑλλάδα δὲν σώζομε μόνον τὸν ἱερὸ τόπον ποὺ ἐπὶ χιλιετηρίδες ἔζησεν ὁ Ἑλληνισμός καὶ ἐμεγαλοῦργησε ἀλλὰ σώζομεν αὐτὸν τοῦτον τὸν πολιτισμὸν καὶ τὸ λαμπρὸν οἰκοδόμημά του ποὺ ἡ σπουδαίω τερη συμβολὴ εἰς τὴν οἰκοδομήν του εἶναι ἐλληνικὴ.

Ὑπερασπίζοντες τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ ἰδανικά της, σώζομεν τὸν κόσμον ὅλον Ἡ Ἑλλάδα ὑπῆρξε καὶ πρέπει νὰ παραμείνῃ τὸ Κέντρον τοῦ κόσμου. Ἡ Ἑλλάδα μὲ πᾶσαν θυσίαν μας πρέπει νὰ παραμείνῃ ὡς τὸ βάθρον τοῦ ὑπέρλαμπρου Φάρου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι Ἱερὰ Χώρα καὶ ὁ προσβάλλων τὴν Ἑλλάδα προσβάλλει τὸ ἀνθρώπινον γένος.

(Συνεχίζεται)

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Δι' ένα συγκροτημένον τομέα της Ὁργανώσεως τὰ κύρια καθήκοντα εἶνε τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον: Πειθαρχία καὶ σοβαρότης. Τὰ μέλη πρέπει τὸσον μεταξὺ των ὅσον καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς νὰ φέρονται κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος ὑπαγορεύεται πλήρως ἀπὸ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἔχομεν ἀναλάβει ἕνα δυσχερὲς καὶ σοβαρὸν ἔργον.

Δεύτερον: Συνεργασία καὶ ἀλληλοβοήθεια μεταξὺ τῶν μελῶν ὥστε οὐδεὶς νὰ εὐρίσκειται μόνος εἰς δύσκολον στιγμὴν.

Χάρις εἰς τὰ δύο ἀνωτέρω διαγραφόμενα καθήκοντα ἡ ὀργάνωσις θὰ κατορθώσῃ ν' ἀποκτήσῃ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς.

Τρίτον: Ἐπιβάλλεται ὅπως καταβάλλεται συστηματικὴ προσπάθεια διαφωτίσεως ἐπὶ ἑθνικῶν καὶ φιλελευθέρων γραμμῶν τὸς ν τῶν μελῶν μεταξὺ των, ὅσον καὶ κυρίως ἐκείνων οἱ ὁποῖοι παρεξέκλιναν ἀπὸ τὸν εὐθὺν ἑθνικὸν δρόμον.

Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι κερδίζοντας ἑμεῖς ἕνα νὰ μείνῃ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τοῦ ἑχθροῦ, ἐκεῖνος χάνει δύο, κ' ἐπὶ πλέον κερδίζομε μιά σοβαρὰ ἠθικὴ μάχη. Πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν εἰς τὴν περιπτώσειν αὐτὴν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον γίνεται ἀπὸ μερικοὺς οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι κατέχουν τὸ μονοπώλιον τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ ἀρνοῦνται τὴν εἰλικρινὴ μετάνοιαν, εἶναι ἐντελῶς ἐσφαλμένον. Εἶναι ἄλλωστε πολιτικὴ γραμμὴ τῆς Ἑθνικῆς μας κυβερνήσεως ἡ τακτικὴ αὕτη ἐπιβαλλομένη ἀπὸ λόγους εὐρυτέρας ἀνάγκης καὶ σκοπιμότητος. Ἄλλωστε τὸ πλεῖστον τῶν ἀκολουθησάντων τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ κατοχῆς ἔκαμε τοῦτο παρασυρόμενον ἀπὸ τὰ ἑθνικὰ καὶ ἀπελευθερωτικὰ συνθήματα τοῦ κομμουνισμοῦ τὰ ὁποῖα ἡ ἡγεσία τούτου κατεπρόδωσε. Πρέπει λοιπὸν ἐπὶ τούτου νὰ διαφωτίσωμεν ἐντονώτατα τὸσον τοὺς ἑθνικόφρονας ὅσον καὶ τοὺς λοιποὺς καὶ νὰ εἰμὲθα βέβαιοι ὅτι μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐκτελοῦμεν ἔργον ἰσάξιον τοῦ ἑθνικοῦ μας στρατοῦ. Αὐτὴν ἄλλωστε τὴν δια

φώτισιν φοβεῖται παντὸς ἄλλου ὁ κομμουνισμὸς καὶ διὰ τοῦτο μᾶς κατατάσσει εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἑχθρῶν του, ἐνῶ κάθε ἀκρότης ἢ ὑπερβασία ἐθνικοφρόνων εὐνοεῖ τρομερὰ τὰ σατανικά σχέδιά του.

Τέταρτον: Καθήκον εἶναι νὰ ἀνυψώσωμεν τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον τῶν νέων μας καὶ νὰ τοὺς παροτρύνωμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν των

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΡΙΣΣΟ

Οἱ κάτοικοι Θερίσσου, βοσκοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὑποστάντες σοβαρὰς ζημίας ἐκ τοῦ χειμῶνος, παρακαλοῦν ὅπως γίνουιν αἱ δέουσαι παραστάσεις παρὰ ταῖς Ἀρχαῖς, ἵνα ἐξέλθουν τὰ πρόβατα εἰς τὰς Μαδάρες (ζώνη ἀπαγορευθεῖσα κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος λόγῳ τῆς δράσεως τῶν συμμοριτῶν). Ἡ ἀπαγόρευσις ἐξόδου καὶ κατὰ τὸ παρὸν θέρος θὰ ἐπιφέρῃ ἀφ' ἐνὸς σημαντικὴν φθορὰν τῶν ἐναπομεινάντων προβάτων, παραπλεύρως πρὸς τὴν ἀπώλειαν γαλακταειδῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τελείαν καταστροφὴν τῶν ἐσπασμένων.

Διὰ κάθε παράπονον, εἴτε διαμαρτυρίαν τῶν χωρικῶν μας ὁ "Μαχητῆς" προσφέρει εὐχαρίστως τὰς στήλες του καὶ θὰ παράσχῃ κάθε ὑποστήριξιν.

ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ
ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 38

καθηκόντων.

Πέμπτον: Πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς τὰς οἰκογένειαις τῶν μαχητῶν μας. Νὰ τῶν παρασταθῶμεν στὰς πίκρας των, νὰ τῶν σκάψωμε τὰ χωράφια καὶ τ' ἀμπέλια των, νὰ τῶν πᾶμε ἕνα δεμάτι ξύλα, νὰ τῶν παράσχωμε κάθε συνδρομὴν καὶ νὰ δεικνύωμεν σεβασμὸν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς οἰκογένειαις αὐτὰς. Νὰ τὰς καλοῦμε ἰδιαίτερώς στὰς συγκεντρώσεις μας καὶ νὰ τῶν παραχοῦμε τὴν θέσιν μας παντοῦ.

Ἑκτον: Καθήκον εἶναι νὰ συνηθίσουν τὰ μέλη εἰς εὐγενὴ καὶ καλὴν συμπεριφορὰν. Νὰ μιλοῦν λίγο καὶ μὲ σεβασμὸν πρὸς τοὺς μεγαλυτέρους, νὰ τῶν προσφέρουν τὰς θέσεις των καὶ νὰ εἶναι πρόθυμοι στὰς ἐντολὰς των. Στὸ σπῆτι των πρέπει νὰ εἶναι εὐγενεῖς καὶ νὰ τρέφουν μεγάλο σεβασμὸν πρὸς τοὺς γονεῖς των.

Ἑβδόμον: Ἡ ὀργάνωσις πρέπει νὰ ὀργανώσῃ κατὰ διαστήματα συγκεντρώσεις, ἐκδρομὰς ἢ καὶ Κυριακάτικα γλέντια εἰς τὰ ὁποῖα νὰ καλῇ καὶ μὴ μέλῃ τῆς ὀργανώσεως.

Ὀγδοον: Πρέπει νὰ ἔχη λέσχην διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν νέων εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τάξις, εὐπρέπεια καὶ νοικοκυρὸσύνη. Ἰδιαίτερώς πρέπει νὰ καταβληθῇ γενικότερον προσπάθεια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν εἰς τὰ μέλη τοῦ πνεύματος τῆς τάξεως καὶ τῆς νοικοκυρὸσύνης ὥστε νὰ καταστῇ εἰς αὐτοὺς συνήθεια καὶ ἔξις. Εἶναι λίγο δύσκολο ἀλλὰ τὸσον ἀπαραίτητο ὥστε πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῇ ἰδιαίτερώς.

Τέλος πρέπει ἅπαντα τὰ μέλη νὰ λαμβάνουν τὸν «Μαχητὴν» καὶ νὰ φροντίζουν διὰ τὴν διάδοσίν του.

Εἶναι τοῦτο ἕνα ἐκ τῶν πρωτίστων καθηκόντων κάθε μέλους καὶ θὰ πρέπει τακτικὰ νὰ στέλλωνται ὀνόματα διὰ τὴν ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν ὡς καὶ τυχὸν παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ὕλης τοῦ περιοδικοῦ ὡς καὶ συνεργασίαι καὶ ἀνταποκρίσεις.

ΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ

ναδημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω σχόλιον τῆς ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις» Ἀθηνῶν τῆς 10)5)49 σχετικὸν μὲ τὰς ἀπειλὰς τοῦ Ἑμδερ Χότζερ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος:

Ὁ Ἑμδερ Χότζερ ὑπόχεται εἰς τοὺς γιδοκλέπτας ὁπαδοὺς του ὅτι θὰ καταλάβῃ τὴν Θεσπρωτίαν. Ἄν τολμᾷ, ἅς ἐπιχειρήσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του. Δὲν ἐκπλησσομεθα ὅμως μὲ τὴν θρασυτήτά του, ἀφοῦ μένει ἀτιμώρητος. Ἡ μόνη ἀπάντησις ἐν προκειμένῳ θὰ ἦτο νὰ ἐξαπολυθοῦν μερικοὶ ἀετοὶ ἀπὸ τὴν Κρήνην, ἀφοῦ δὲν θέλομεν ν' ἀναλάβῃ ὁ Στρατὸς τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν, διὰ νὰ διδάξουν τὸν οἰκτρὸν δικτατορίσκον ὅτι ἡ ὑπομονὴ τῶν λαῶν ἐξαντλεῖται κάποτε. Καί τότε θὰ ἐπείθετο ἐνώπιον τῶν καπνίζόντων ἐρειπίων ὁλοκλήρων περιφερειῶν τῆς χώρας του ὅτι δὲν εἶναι ἀκίνδυνον νὰ ἐξαπολύῃ κανεὶς ἀπειλὰς, ἔστω καὶ ἂν ἦτως.

ΤΟ ΠΡΑΣΙΑΝΟ ΦΑΡΑΓΓΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 9ης σελίδος)

δίχως ἄλλο θὰ ἦτο τὸ πνεῦμα τοῦ Ξεκῆ. Τὰ πνεύματα τῶν Μουσουλμάνων σὰν πεθάνουν μεταβάλλονται σὲ σκυλιὰ γιὰ ἓνα καιρὸ.

Χρόνια τώρα ἀνθρώπινο πόδι ἔχει νὰ πατήσῃ στὸ Πρασινὸ φαράγγι ποὺ τὸ ἐξουσιάζουν τὰ πνεύματα τοῦ Νικολῆ τοῦ Μυρθιανοῦ, τοῦ Ξεκῆ καὶ τῶσαν ἄλλων σκοτωμένων τοῦ φαράγγιου, ποὺ πετρῦνε ἀκλουθώντας τὸν βορρῆ καὶ κλαυθμιρίζουν μαζὶ του ὅταν ἐκεῖνος σφυρίζει παγωμένους τὶς χειμωνιάτι κες νύκτες καὶ χρόνια τώρα ὅσοι περνοῦν ἀπὸ κοντὰ τοῦ Πρασιανοῦ φαράγγιου τὸ δεῖχνουν μὲ τῆς φρίκης τὸ δάκτυλο.

Καὶ ὁ Μπεντρῆ ἐφέντης; Ἄλλαξε λιγάκι τὰ γεῦσά του καὶ δὲν τοῦ ἀρέσουν πειὰ τὰ ἀγριόπρασα, μὰ ὅταν εἶναι ὁ καιρὸς τῶν κάθε χρόνου καβαλικοῦ τῆ φοράδα του καὶ κατεβαίνει στὸν Πλατανὲ στὰ περβόλια καὶ γεμίζει τὰ δισάκια του πράσα καὶ κάθε φορὰ ποὺ γυρίζει ἀπὸ τὸν κάμπο οἱ ἀγάδες ποὺ φουμάρουν στοῦ Μπαρότη τὸν καφενὲ κρεμοῦνε τὰ μαρκούτσια στοὺς ναργιλέδες καὶ μετακινῶν τὶς ταμπακιέρες ποὺ εἶναι στὰ προσ πόδια τῶν ὅπως εἶναι ξαπλωμένοι γιὰ νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν μὲ ἓνα εἰρωνικὸ «Ἐ Μπεντρῆ Ἐφέντη καλὰ εἶναι καὶ τὰ πράσα τοῦ Πλατανέ».

Γ. Ν. ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΩΡΓΑΚΗΣ

Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ

Μιὰ ἐξαιρετικῶς ἀνυσηχαστικὴ εἶδησις ἀγγέλλεται ἀπὸ τὴν ὕπαιθρον. Εἰς τὰ ἐλαιόδενδρα ἐνεφανίσθη μία ἀσθένεια ἄγνωστη μέχρι σήμερον καὶ ἡ ὁποία προσβάλλουσα ἀρχικῶς τὶς κορυφὰς καὶ τὰ φύλλα προχωρεῖ μέχρι πλήρους καταστροφῆς τοῦ δένδρου.

Ἡ εἶδησις αὕτη πρέπει νὰ προσεχθῇ ὅλως ἰδιαίτερως. Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ καὶ ὑπηρεσίαι πρέπει νὰ κινητοποιηθοῦν μὲ ἐπαναστατικὴ ζωτικότητα. Νὰ ἐξακριβώσουν πρῶτα περὶ τίνος πρόκειται μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ μελέτης καὶ νὰ δώσουν εὐρυτάτας ὁδηγίας εἰς τοὺς χωρικοὺς μας. Ἐν ἀνάγκῃ νὰ προβοῦν εἰς πᾶσαν σχετικὴν ἐνέργειαν πρὸς πᾶσαν κατεῦθυνσιν ὥστε νὰ μὴν μείνῃ κανὲν σημεῖον σκοτεινὸν καὶ ταυτοχρόνως νὰ ληφθοῦν χωρὶς δισταγμὸν ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα. Οἱ χωρικοὶ μας πρέπει νὰ βοηθήσουν δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῶν πειθαρχοῦντες εἰς τὶς ἐντολὰς τῶν ἀρμοδίων. Εἶναι ἀγὼν ὑπάρξεως. Ἄς ἀναλογισθῶμεν τί θὰ γίνῃ στὴ Κρήτη ἂν ἡθελε καταστραφοῦν τὰ ἐλαιόδενδρα. Ἄν εἶναι δυνατόν νὰ πέσῃ μεγαλύτερη κατάρα εἰς τὸν τόπον μας. Γι' αὐτὸ ἡ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΛΑΙΑΣ πρέπει ν' ἀναληφθῇ μὲ τὴν ἴδια ὁρμὴ ἀπ' ὅλο τὸ Κρητικὸ λαὸ, μὲ τὴν ὁποίαν πάντοτε ἀνέλαβε κάθε ἀγὼνα ὁ π ά ρ ξ ε ω ς. Οἱ ἀρμοδιοὶ πρέπει νὰ ἡγηθοῦν εἰς τὸν ἀγὼνα αὐτὸν ὥστε νὰ προληφθῇ τὸ κακόν.

ΜΙΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Μιὰ ὅλως ἀξιεπαινος πρωτοβουλία ἀνελήφθη ἀπὸ τοὺς κατοίκους Ψαθογιάννο οἱ ὁποῖοι μὲ ἀληθὴ ἐιθουσιασμό καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος Ἑμμ. Ἀριεμάκην, ἀνέλαβαν τὴν διάνοξιν ὁδοῦ 2.000 μέτρων μήκους ἡ ὁποία ὁδηγεῖ ἀπὸ τὸ χωριὸ Μπαμπιόλο μέχρι τὸ Ψαθογιάννο. Χαρακτηριστικὸν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι ἡ προθυμία, ἡ κοτανόησις καὶ ὁμόνοια ἡ ὁποία ἐπεκράτησε μεταξὺ ὅλων τῶν κατοίκων τόσοσιν διὰ τὴν προφορὰν τῆς ἐργασίας ὅσον καὶ τῶν ἀγρῶν τῶν οἱ ὁποῖοι ἐβλάπτοντο ἐκ τῆς διαβάσεως τῆς

ὁδοῦ.

Τοὺς προβάλλωμεν ὡς πρότυπον τοῦ φιλοπρόδους καὶ ἀνωτέρας πνοῆς αὐτοὺς κατοίκους, οἱ ὁποῖοι καθ' ἣν στιγμήν οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους καταστρέφουν τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κατεσκευάσθησαν μὲ τὸν ἰδρώτα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ νὰ τὸν ἐξυπηρετοῦν εἰς τὶς ἀνάγκας του, οὔτοι δίδουν τὸ σύνθημα τῆς ἐθέλοντι κῆς ἐργασίας καὶ θυσίας διὰ τὴν προκοπὴν τοῦ ὅπου.

Ἡ Φιλελευθέρα Νεολοαί τοὺς συγχαίρει θερμότατα καὶ τῶν ὑπόσχεται κάθε συνδρομὴν.

ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ
ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 38